A°. 1931. **N°. 58.**

PUBLICATIEBLAD.

PUBLICATIE *van den 19den September 1931, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van den 9den Juli 1931, No. 96, tot vaststelling van het Curaçaosch Faillissementsbesluit 1931.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 7 Mei 1931, 7de Afdeeling, n°. 20:

Overwegende dat het wenschelijk is om, in verband met de totstandkoming bij Ons besluit van 16 April 1931, n°. 50, van het Curaçaosch Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, het Curaçaosch Faillissementsbesluit, tot stand gekomen bij Ons besluit van 16 Mei 1914 n°. 13 (*Publicatieblad* n°. 17), zooals dat thans luidt, te herzien en opnieuw vast te stellen;

Gelet op de artikelen 47, 48 en 138 van het Reglement op het beleid der Regering in de kolonie Curaçao;

Den Raad van State gehoord (advies van 9 Juni 1931, n°. 31);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemde Minister van 26 Juni 1931, 7e Afdeeling, n°. 3;

Hebben goedgevonden en verstaan:

vast te stellen het bij dit besluit behoorende *Curaçaosch Faillissementsbesluit 1931.*

Dit besluit treedt in werking met ingang van den daarvoor door den Gouverneur van Curaçao bepaalden dag.

De bepalingen er van mogen bij koloniale verordening worden gewijzigd of ingetrokken.

Bij de inwerkingtreding van dit besluit vervallen de Titels I en II, alsmede artikel 240, eerste lid, van het Curaçaosch Faillissementsbesluit (*Publicatieblad* 1914 n°. 17), zooals die bepalingen thans luiden en wordt in het tweede lid van evengemeld artikel 240 in plaats van: „Het", gelezen: „Dit besluit".

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

Les Trois Epis, den 9den Juli 1931.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

DE GRAAFF.

Heeft de opneming daarvan in het *Publicatieblad* bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 19den September, 1931.

VAN SLOBBE.

De Gouvernements-Secretaris

BOOMGAART.

Uitgegeven den 23sten September, 1931.
De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.

CURAÇAOSCH FAILLISSEMENTSBESLUIT 1931.

TITEL I.

Van faillissement.

EERSTE AFDEELING.

VAN DE FAILLIETVERKLARING.

Artikel 1.

De schuldenaar, die in den toestand verkeert dat hij heeft opgehouden te betalen, wordt, hetzij op eigen aangifte, hetzij op verzoek van een of meer zijner schuldeischers, bij rechterlijk vonnis in staat van faillissement verklaard.

De faillietverklaring kan ook worden uitgesproken om redenen van openbaar belang, op de vordering van het Openbaar Ministerie.

Artikel 2.

De faillietverklaring geschiedt door den kantonrechter op het eiland, waar de schuldenaar woonplaats heeft.

Indien de schuldenaar zich buiten Curaçao heeft begeven, is de kantonrechter van zijne laatste woonplaats bevoegd.

Ten aanzien van vennooten onder eene firma, is de kantonrechter op het eiland, waar het kantoor der vennootschap is gevestigd, mede bevoegd.

Indien de schuldenaar niet in Curaçao zijne woonplaats heeft, doch aldaar een beroep of bedrijf uitoefent, is de kantonrechter op het eiland, waar hij een kantoor heeft, bevoegd.

Wordt in het geval van het derde of vierde lid of in dat van artikel 3 door meer dan één daartoe bevoegden kantonrechter op verschillende dagen de faillietverklaring uitgesproken, dan heeft alleen de eerst gedane uitspraak rechtsgevolgen. Heeft de uitspraak van verschillende kantonrechters op denzelfden dag plaats, dan heeft alleen de uitspraak van den kantonrechter op het eiland, dat in artikel 27 van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie

Curaçao — geldende tekst in *Publicatieblad* 1930 n°. 56 — het eerst genoemd wordt, rechtsgevolgen.

Ten aanzien van naamlooze vennootschappen, wederkeerige verzekerings- of waarborgmaatschappijen of eenige andere, rechtspersoonlijkheid bezittende, vereenigingen en van stichtingen geldt, ter toepassing van dit artikel, het eiland waar zij haar zetel hebben, als woonplaats.

Artikel 3.

De gehuwde vrouw, die zelfstandig een beroep of bedrijf uitoefent, of een eigen vermogen bezit, kan ook op het eiland, waar zij dit doet of waar zij gevestigd is, in staat van faillissement worden verklaard.

Artikel 4.

De aangifte tot faillietverklaring wordt gedaan en het verzoek daartoe ingediend ter griffie en met den meesten spoed behandeld.

Ten aanzien van eene vennootschap onder eene firma, moet de aangifte inhouden den naam en de woonplaats van elk der hoofdelijk voor het geheel verbondene vennooten.

Het vonnis van faillietverklaring wordt ter openbare terechtzitting uitgesproken en is bij voorraad op de minute uitvoerbaar, niettegenstaande eenige daartegen gerichte voorziening.

Artikel 5.

De kantonrechter kan bevelen, dat de schuldenaar worde opgeroepen, om in persoon of bij gemachtigde gehoord te worden. De oproeping geschiedt bij brief door den griffier.

De faillietverklaring wordt uitgesproken, indien summierlijk blijkt van het bestaan van feiten of omstandigheden, welke aantoonen, dat de schuldenaar in den toestand verkeert, dat hij heeft opgehouden te betalen en, zoo een schuldeischer het verzoek doet, ook van het vorderingsrecht van dezen.

Artikel 6.

Hangende het onderzoek is de kantonrechter bevoegd om op aanvrage van den verzoeker den boedel te doen verzegelen; hij mag daaraan de voorwaarde van zekerheidsstelling, tot een door hem bepaald bedrag, verbinden.

Buiten de verzegeling blijven, doch worden in het procesverbaal kortelijk beschreven, de goederen vermeld in artikel 18, eerste lid, onder 1°.

Artikel 7.

De schuldenaar, die in staat van faillissement is verklaard, heeft, zoo hij op de aanvraag tot faillietverklaring niet is gehoord, gedurende acht dagen na den dag van uitspraak recht van verzet.

Indien hij tijdens de uitspraak zich niet in Curaçao bevindt, heeft hij gedurende een maand dat recht.

Het verzet geschiedt door indiening van een verzoekschrift ter griffie van het kantongerecht, welks rechter van de zaak kennis moet nemen.

De kantonrechter bepaalt terstond dag en uur voor de behandeling. De griffier geeft dengene die het verzet gedaan heeft, daarvan bij brief kennis. Uiterlijk op den vierden dag, volgende op dien, waarop het verzoek is ingediend, wordt op last van den kantonrechter van het gedane verzet, alsmede van den tijd voor de behandeling bepaald, bij deurwaarders-exploot aan den schuldeischer, die het verzoek tot faillietverklaring heeft ingediend, kennis gegeven.

Deze kennisgeving geldt voor oproeping van den schuldeischer, die de faillietverklaring heeft uitgelokt.

De behandeling geschiedt op de wijze bij artikel 4 voorgeschreven.

Artikel 8.

Elk schuldeischer, met uitzondering van hem, die de faillietverklaring heeft verzocht, en elk belanghebbende heeft tegen de faillietverklaring recht van verzet gedurende de in het eerste en het weede lid van artikel 7 genoemde termijnen na den dag van de uitspraak.

Het verzet geschiedt door indiening van een verzoekschrift ter griffie van het kantongerecht, welks rechter de faillietverklaring heeft uitgesproken.

De kantonrechter bepaalt terstond dag en uur voor de behandeling. De griffier geeft dengene die het verzet gedaan heeft, daarvan bij brief kennis. Uiterlijk op den vierden dag, volgende op dien waarop het verzoek is ingediend, wordt op last van den kantonrechter van het gedane verzet, alsmede van den tijd voor de behandeling bepaald, bij deurwaardersexploot kennis gegeven aan den schuldenaar en, indien de faillietverklaring door een schuldeischer is verzocht, ook aan dezen.

Deze kennisgeving geldt voor oproeping van den schuldenaar en van dien schuldeischer.

De behandeling geschiedt op de wijze bij artikel 4 voorgeschreven.

Artikel 9.

Gedurende acht dagen na den dag van de betrekkelijke uitspraak bestaat recht van hooger beroep:

1°. voor den schuldenaar, wiens aangifte tot faillietverklaring is afgewezen, of die, nadat hij op de aanvraag tot faillietverklaring is gehoord, in staat van faillissement is verklaard, of wiens in artikel 7 bedoeld verzet is afgewezen;

2°. voor hem, die een aanvraag tot faillietverklaring gedaan heeft, indien de aanvraag is afgewezen of de daarop gevolgde faillietverklaring tengevolge van verzet is vernietigd;

3°. voor den schuldeischer of belanghebbende, wiens in artikel 8 bedoeld verzet is afgewezen;

4°. voor den schuldenaar, den schuldeischer, die de faillietverklaring verzocht heeft en het Openbaar Ministerie, bij vernietiging van de faillietverklaring tengevolge van het in artikel 8 bedoelde verzet.

Op het instellen en de behandeling van het beroep is het bepaalde bij artikel 7 van overeenkomstige toepassing.

De termijn voor de indiening van eene memorie van antwoord is eveneens van acht dagen.

Artikel 10.

Indien tengevolge van verzet of hooger beroep de faillietverklaring wordt vernietigd, blijven niettemin geldig en verbindend voor den schuldenaar de handelingen, door den curator verricht vóór of op den dag, waarop aan het voorschrift tot aankondiging overeenkomstig artikel 12 is voldaan.

Hangende het verzet of het hooger beroep kan raadpleging over een akkoord niet plaats hebben; ook kan niet tot de vereffening van den boedel buiten toestemming van den schuldenaar worden overgegaan.

Artikel 11.

De kantonrechter, die het vonnis tot faillietverklaring uitsprak of wiens vonnis tot faillietverklaring rechtsgevolgen heeft, vervult tevens de functie van rechter-commissaris in het faillissement.

Het vonnis van faillietverklaring houdt in de aanstelling van één of meer curators in het faillissement.

Van de faillietverklaring geeft de griffier onverwijld kennis aan de adminstratiën der posterijen, der telefonen en der telegrafen.

De curator plaatst onverwijld een uittreksel uit het vonnis van faillietverklaring, houdende vermelding van den naam, de woonplaats of het kantoor en het beroep van den gefailleerde, van den naam van den rechter-commissaris, van den naam en de woonplaats of het kantoor des curators, van den dag van de uitspraak, alsmede van den naam, het beroep en de woonplaats of het kantoor van ieder lid der voorloopige commissie uit de schuldeischers, zoo er eene benoemd is, in het blad, waarin van overheidswege de officieele berichten worden opgenomen.

Artikel 12.

Zoodra een vonnis van faillietverklaring tengevolge van verzet of hooger beroep is vernietigd, en in het eerste geval de termijn om in hooger beroep te komen, verstreken is, zonder dat daarvan gebruik is gemaakt, geeft de griffier van het gerecht, welks rechter de vernietiging heeft uitgesproken, van die uitspraak kennis aan den curator en aan de administratiën der posterijen, der telefonen en der telegrafen. De curator doet van die uitspraak aankondiging in het in artikel 11 bedoelde blad.

Gelijke kennisgeving geschiedt, in geval van vernietiging van een vonnis van faillietverklaring in hooger beroep aan den griffier van het kantongerecht, welks rechter het vonnis heeft gewezen.

De rechter, die de vernietiging van een vonnis van faillietverklaring uitspreekt, stelt tevens het bedrag vast van de faillissementskosten en van het salaris des curators. Hij brengt dit bedrag ten laste van dengene, die de faillietverklaring heeft aangevraagd, van den schuldenaar, of van beide in de door den rechter bepaalde verhouding. Tegen deze beslissing staat een rechtsmiddel niet open. Een bevelschrift van tenuitvoerlegging wordt daarvan uitgegeven ten behoeve van den curator.

Artikel 13.

Wordt faillietverklaring in hooger beroep uitgesproken met vernietiging van een vonnis, waarbij de aangifte of aanvrage tot faillietverklaring werd afgewezen, dan geeft de griffier van het Hof van Justitie van die uitspraak kennis aan den griffier van het kantongerecht, aan welks rechter de aangifte of aanvrage is ingediend.

Artikel 14.

Indien de toestand van den boedel daartoe aanleiding geeft, is de rechter-commissaris bevoegd om, na de commissie uit de schuldeischers, zoo die er is, te hebben gehoord, de kostelooze behandeling te bevelen.

Indien de toestand van den boedel daartoe aanleiding geeft, is de kantonrechter bevoegd om, na de commissie uit de schuldeischers, zoo die er is, te hebben gehoord, en na verhoor of behoorlijke oproeping van den gefailleerde, bij in het openbaar uitgesproken beschikking de opheffing van het faillissement te bevelen.

De beschikking, bevelende de opheffing van het faillissement, wordt op dezelfde wijze openbaar gemaakt en daartegen kunnen de schuldenaar en de schuldeischers op dezelfde wijze en binnen dezelfde termijnen opkomen als ten aanzien van het vonnis, waarbij eene faillietverklaring is geweigerd.

De rechter, die de opheffing van het faillissement beveelt, stelt tevens het bedrag vast van de faillissementskosten en brengt dit bedrag ten laste van den schuldenaar. Tegen deze vaststelling staat een rechtsmiddel niet open. Een bevelschrift van tenuitvoerlegging wordt daarvan uitgegeven ten behoeve van den curator.

Indien na een dergelijke opheffing opnieuw aangifte of aanvraag tot faillietverklaring wordt gedaan, is de schuldenaar of de aanvrager verplicht om aan te toonen, dat er voldoende baten aanwezig zijn om de kosten van het faillissement te bestrijden.

Artikel 15.

Elke in dit besluit bevolen plaatsing in het blad, waarin van overheidswege de officieele berichten worden geplaatst, geschiedt op kosten van de belanghebbenden.

Alle stukken, opgemaakt ter voldoening aan de bepalingen van dit besluit, zijn vrij van zegel.

Daaronder zijn evenwel niet begrepen de processen-verbaal en akten, houdende verkoop of andere overeenkomsten, noch de stukken betrekkelijk andere rechtsgedingen over rechten en verplichtingen van den boedel dan die, welke het gevolg zijn van de verwijzing door den rechter-commissaris bedoeld in artikel 117.

Artikel 16.

Bij elk kantongerecht houdt de griffier een openbaar register bij, waarin hij, voor ieder faillissement afzonderlijk, achtereen-

volgens, met vermelding van de dagteekeningen inschrijft:

1°. een uittreksel van de rechterlijke beslissingen, waarbij de faillietverklaring uitgesproken of weder opgeheven is;

2°. den summieren inhoud en de homologatie van het akkoord;

3°. de ontbinding van het akkoord;

4°. het bedrag van de uitdeelingen bij vereffening;

5°. de opheffing van het faillissement ingevolge artikel 14;

6°. de rehabilitatie.

Omtrent vorm en inhoud van het register geeft de Gouverneur bij besluit regelen.

De griffier is verplicht aan ieder kosteloos inzage van het register en tegen betaling een uittreksel daaruit te verstrekken.

Op het register bestaat een alphabetische klapper.

TWEEDE AFDEELING.

VAN DE GEVOLGEN DER FAILLIETVERKLARING.

Artikel 17.

Het faillissement omvat het geheele vermogen van den schuldenaar ten tijde van de faillietverklaring, alsmede hetgeen hij gedurende het faillissement verwerft.

Is de schuldenaar eene vennootschap onder eene firma, dan omvat het faillissement het geheele vermogen der hoofdelijk voor het geheel aansprakelijke vennooten ten tijde van de faillietverklaring, alsmede hetgeen zij gedurende het faillissement verwerven.

Artikel 18.

Niettemin blijven buiten het faillissement:

1°. de goederen vermeld in artikel 321, sub 2°.—5°., van het Curaçaosche Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, de gelden of jaarwedden vermeld in artikel 619, sub 3°., van dat Wetboek, de gagie, indien de gefailleerde schipper of schepeling is, en het auteursrecht in de gevallen, waarin het niet voor beslag vatbaar is; alsmede hetgeen in het eerste lid van artikel 322 van genoemd Wetboek omschreven is, tenzij in het faillissement schuldeischers opkomen wegens vorderingen, vermeld in het tweede lid van dat artikel;

2°. hetgeen de gefailleerde door persoonlijke werkzaamheid, als bezoldiging wegens een ambt of bediening dan wel als soldij,

riddersoldij, gagement, pensioen of onderstand gedurende het faillissement verkrijgt of een gedeelte daarvan ter beoordeeling van den rechter-commissaris;

3°. de gelden, welke aan den gefailleerde verstrekt worden ter voldoening aan een wettelijken onderhoudsplicht;

4°. een door den rechter-commissaris bepaald bedrag uit de opbrengst van het in artikel 360 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao bedoelde vruchtgenot, ter bestrijding van de in artikel 361 van dat Wetboek vermelde lasten;

5°. de uitkeering, welke de gefailleerde, krachtens de bepaling van artikel 365 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao uit de inkomsten van zijne kinderen geniet.

In dit artikel wordt onder ,,gefailleerde'' mede begrepen de echtgenoot van den in eenige gemeenschap gehuwden gefailleerde.

Artikel 19.

Door de faillietverklaring verliest de schuldenaar van rechtswege de beschikking en het beheer over zijn tot het faillissement behoorend vermogen, te rekenen van den dag waarop de faillietverklaring wordt uitgesproken, die dag daaronder begrepen.

Artikel 20.

Uit verbintenissen, door den schuldenaar na de faillietverklaring aangegaan, ontstaan slechts aanspraken tegen den faillieten boedel voor zooverre deze tengevolge daarvan is gebaat.

Artikel 21.

Rechtsvorderingen, welke rechten of verplichtingen tot den faillieten boedel behoorende ten onderwerp hebben, worden zoowel tegen als door den curator ingesteld.

Indien zij, door of tegen den gefailleerde ingesteld of voortgezet, eene veroordeeling van den gefailleerde tengevolge hebben, mist die veroordeeling tegenover den faillieten boedel rechtskracht.

Artikel 22.

Rechtsvorderingen, welke voldoening van eene verbintenis uit den boedel ten doel hebben, kunnen gedurende het faillissement ook tegen den gefailleerde niet op andere wijze ingesteld worden, dan door aanmelding ter verificatie.

Artikel 23.

Indien de rechtsvordering tijdens de faillietverklaring aanhangig en door den schuldenaar ingesteld is, wordt het geding ten verzoeke van den gedaagde, geschorst, ten einde dezen gelegenheid te geven, binnen een door den rechter bepaalden termijn, den curator tot overneming van het geding op te roepen.

Zoo deze niet aan die oproeping gevolg geeft, heeft de gedaagde het recht ontslag van de instantie te vragen; bij gebreke daarvan, kan het geding tusschen den gefailleerde en den gedaagde worden voortgezet, buiten bezwaar van den boedel.

Ook zonder opgeroepen te zijn, is de curator bevoegd het proces te allen tijde over te nemen en den gefailleerde buiten het geding te doen stellen.

Artikel 24.

Indien de rechtsvordering tijdens de faillietverklaring aanhangig en tegen den schuldenaar ingesteld is, is de eischer bevoegd schorsing te verzoeken, ten einde, binnen een door den rechter bepaalden termijn, den curator in het geding te roepen.

Door zijne verschijning neemt deze het proces over en is de gefailleerde van rechtswege buiten het geding.

Indien de curator verschijnende dadelijk in den eisch toestemt, worden de proceskosten van de tegenpartij niet beschouwd als boedelschuld.

Zoo de curator niet verschijnt, is op het tegen den gefailleerde verkregen vonnis de bepaling van het tweede lid van artikel 21 niet toepasselijk.

Artikel 25.

Voor zooverre tijdens de faillietverklaring aanhangige rechtsvorderingen voldoening van eene verbintenis uit den boedel ten doel hebben, wordt het geding na de faillietverklaring geschorst, om alleen dan voortgezet te worden, indien de verificatie van de vordering betwist wordt. In dit geval wordt hij, die de betwisting doet, in de plaats van den gefailleerde, partij in het geding.

Artikel 26.

Indien vóór de faillietverklaring de stukken van het geding tot het geven van eene beslissing aan den rechter zijn overgelegd, zijn het tweede lid van artikel 21 en de artikelen 23—25 niet toepasselijk.

De artikelen 23—25 worden weder toepasselijk, indien het geding voor den rechter, bij wien het aanhangig is, tengevolge van zijne beslissing wordt voortgezet.

Artikel 27.

Indien een geding door of tegen den curator, of ook in het geval van artikel 25 tegen een schuldeischer wordt voortgezet, mag de curator of die schuldeischer de nietigheid inroepen van handelingen, door den schuldenaar vóór zijne faillietverklaring in het geding verricht, zoo bewezen wordt, dat deze door die handelingen de schuldeischers desbewust heeft benadeeld en dat dit aan zijne tegenpartij bekend was.

Artikel 28.

In de gedingen, door of tegen den curator ingesteld of voortgezet, of in het geval van artikel 117 tegen een schuldeischer gevoerd, kan de rechter den gefailleerde de eeden opleggen, bedoeld bij artikel 1959 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao.

Artikel 29.

Het vonnis van faillietverklaring heeft tengevolge, dat alle gerechtelijke tenuitvoerlegging op eenig deel van het vermogen van den schuldenaar, vóór het faillissement aangevangen, dadelijk een einde neemt, en dat, ook van hetzelfde oogenblik af, een vonnis niet bij lijfsdwang kan worden ten uitvoer gelegd.

Gelegde beslagen vervallen; de rechter-commissaris beveelt voor zooveel noodig de doorhaling.

Indien de schuldenaar zich in gijzeling bevindt, wordt hij ontslagen, zoodra het vonnis van faillietverklaring in kracht van gewijsde is gegaan, behoudens toepassing van artikel 82.

Artikel 30.

Indien vóór het faillissement van den schuldenaar de uitwinning van zijne roerende of onroerende goederen zoover was gevorderd, dat de dag van den verkoop reeds was bepaald, is de curator bevoegd om op machtiging van den rechter-commissaris, den verkoop voor rekening van den hoedel te laten voortgaan.

Artikel 31.

Van vóór de faillietverklaring opgemaakte akten kan de door artikel 665 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao of door artikel 289 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao gevorderde overschrijving, en van bevorens verleende hypotheken, alsmede van de akten genoemd in artikel 295 van laatstgemeld Wetboek, de inschrijving, na de faillietverklaring, niet geldig meer geschieden.

Artikel 32.

Indiening van eene vordering ter verificatie heeft stuiting van de verjaring tengevolge.

Artikel 33.

Indien zoowel de schuldenaar als zijne wederpartij eene wederkeerige overeenkomst ten tijde van de faillietverklaring in het geheel niet of slechts gedeeltelijk nakomen, is de wederpartij bevoegd den curator te sommeeren binnen acht dagen te verklaren of hij de overeenkomst gestand wil doen. Indien de curator zich daartoe binnen dien tijd niet bereid verklaart, is de overeenkomst ontbonden en mag de wederpartij voor schadevergoeding als concurrent schuldeischer opkomen; verklaart de curator zich daartoe wel bereid, dan is hij verplicht bij die verklaring zekerheid te stellen voor de richtige nakoming van de overeenkomst.

Deze bepalingen zijn niet toepasselijk op overeenkomsten, waarbij de verbintenis van den gefailleerde eene uitsluitend door dezen persoonlijk te verrichten handeling inhoudt.

Artikel 34.

Indien in het geval, bedoeld bij het vorige artikel, de levering van waren, welke ter beurze op termijn worden verhandeld, bedongen is tegen een vastgesteld tijdstip of binnen een bepaalden termijn, en dit tijdstip invalt of die termijn verstrijkt na de faillietverklaring, wordt de overeenkomst door de faillietverklaring ontbonden en mag de wederpartij van den gefailleerde zonder meer voor schadevergoeding als concurrent schuldeischer opkomen. Lijdt de boedel door de ontbinding schade, dan is de wederpartij verplicht deze te vergoeden.

Artikel 35.

Indien de gefailleerde huurder is, kan zoowel de curator als de verhuurder de huur tusschentijds doen eindigen, mits de opzegging geschiede tegen een tijdstip, waarop dergelijke overeenkomsten naar plaatselijk gebruik eindigen. Bovendien moet bij de opzegging de daarvoor overeengekomen of gebruikelijke termijn in acht genomen worden, met dien verstande echter, dat een termijn van drie maanden in elk geval voldoende zal zijn. Zijn er huurpenningen vooruitbetaald, dan kan de huur niet eerder opgezegd worden, dan tegen den dag, waarop de termijn, waarvoor vooruitbetaling heeft plaats gehad, eindigt. Van den dag van de faillietverklaring af is de huurprijs boedelschuld.

Artikel 36.

Alle bezoldigde personen, in dienst van den gefailleerde, mogen hunne betrekking opzeggen en hun kan wederkeerig door den curator hunne betrekking opgezegd worden, met inachtneming van de wettelijke, gebruikelijke of overeengekomen termijnen, met dien verstande echter, dat een termijn van zes weken in elk geval voldoende zal zijn. Van den dag van de faillietverklaring af is het salaris boedelschuld.

Artikel 37.

De curator aanvaardt erfenissen, gedurende het faillissement aan den gefailleerde opkomende, niet anders dan onder voorrecht van boedelbeschrijving.

Tot het verwerpen van eene nalatenschap behoeft de curator machtiging van den rechter-commissaris.

Artikel 38.

Onverminderd de bijzondere bepalingen in de artikelen 40—42 omtrent schenkingen gemaakt mag ten behoeve van den boedel de nietigheid ingeroepen worden van alle vóór de faillietverklaring door den schuldenaar onverplicht verrichte handelingen, hoe ook genaamd, waardoor de schuldeischers benadeeld zijn, mits bewezen worde, dat bij het verrichten van de handeling zoowel de schuldenaar, als degene met wien of te wiens behoeve hij handelde, de wetenschap bezat, dat daarvan benadeeling van de schuldeischers het gevolg zou zijn.

Artikel 39.

Indien de handeling, waardoor de schuldeischers benadeeld zijn, verricht is binnen veertig dagen vóór de faillietverklaring en de schuldenaar zich niet reeds vóór den aanvang van dien termijn daartoe had verplicht, wordt de aan het slot van het vorige artikel bedoelde wetenschap, behoudens tegenbewijs, vermoed aan beide zijden te bestaan:

1°. bij overeenkomsten, waarbij de waarde van de verbintenis aan de zijde van den schuldenaar aanmerkelijk die der verbintenis aan de andere zijde overtreft;

2°. bij handelingen ter voldoening van of tot zekerheidstelling voor eene niet-opeischbare schuld;

3°. bij handelingen door den schuldenaar met of ten behoeve van zijn echtgenoot of zijne bloed- of aanverwanten tot in den derden graad verricht.

Artikel 40.

Om de nietigheid van door den schuldenaar gedane schenkingen in te roepen, kan de curator volstaan met aan te toonen, dat de schuldenaar op het oogenblik van de schenking wist, dat hij daardoor zijne schuldeischers benadeelde, onverschillig of de begiftigde die wetenschap al dan niet deelde.

Artikel 41.

Schenkingen, gedaan binnen veertig dagen vóór de faillietverklaring, worden, behoudens tegenbewijs, vermoed te zijn gedaan met de wetenschap, dat de schuldeischers daardoor benadeeld worden.

Deze termijn wordt verdubbeld, indien de begiftigde een bloed- of aanverwant tot in den derden graad van den schenker is.

Artikel 42.

De begiftigde, van wien niet blijkt, dat hij met den vermogenstoestand van den schenker bekend was, is niet verplicht, het door hem ontvangene terug te geven, voor zooverre hij aantoont, dat hij, ten tijde van de faillietverklaring ten gevolge van de schenking niet was gebaat.

Artikel 43.

De nietigheid van de voldoening, door den schuldenaar, aan eene opeischbare schuld mag alleen dan worden ingeroepen, wanneer wordt aangetoond, hetzij dat hij, die de betaling ontving, wist dat het faillissement van den schuldenaar reeds aangevraagd was, hetzij dat de betaling het gevolg was van overleg tusschen den schuldenaar en den schuldeischer, ten doel hebbende laatstgenoemde door die betaling boven andere schuldeischers te begunstigen.

Artikel 44.

Krachtens het vorige artikel kan terugvordering niet geschieden van hem, die als houder van een papier aan order of toonder, uit hoofde van zijne rechtsverhouding tot vroegere houders, tot aanneming van de betaling verplicht was.

In dit geval is hij, te wiens bate het papier is uitgegeven, verplicht de door den schuldenaar betaalde som aan den boedel terug te geven, wanneer wordt aangetoond, hetzij dat hij bij de uitgifte van het papier de in het vorige artikel genoemde wetenschap bezat, hetzij dat de uitgifte het gevolg was van een overleg als in dat artikel bedoeld.

Artikel 45.

Rechtsvorderingen, gegrond op de bepalingen der artikelen 38—44, worden ingesteld door den curator.

Niettemin kunnen de schuldeischers op gronden, aan die bepalingen ontleend, de toelating van eene vordering bestrijden.

Artikel 46.

Beëindiging van het faillissement door de homologatie van een akkoord doet de rechtsvorderingen in het vorige artikel bedoeld, vervallen, tenzij het akkoord boedelafstand inhoudt, in welk geval zij ten behoeve van de schuldeischers vervolgd of ingesteld kunnen worden door de vereffenaars.

Artikel 47.

Behoudens het bepaalde bij artikel 42 moet hetgeen door de nietige handeling uit het vermogen van den schuldenaar gegaan is, door hem, tegen wien de nietigheid wordt ingeroepen, teruggegeven worden.

Zoo deze daartoe niet in staat is, of zoo hij het ontvangene niet meer kan teruggeven in den toestand, waarin hij het ontving, is hij jegens den faillieten boedel tot schadevergoeding verplicht.

Rechten op het terug te geven goed, door derden te goeder trouw verkregen, worden geëerbiedigd.

Het door den schuldenaar ontvangene, of de waarde daarvan, wordt door den curator teruggegeven, voor zooverre de boedel er door is gebaat. Voor het te kort komende mag degene, tegen wien de nietigheid wordt ingeroepen, als concurrent schuldeischer opkomen.

Artikel 48.

Voldoening na de faillietverklaring doch vóór de bekendmaking daarvan, aan den gefailleerde gedaan, ter vervulling van verbintenissen jegens dezen vóór de faillietverklaring aangegaan, bevrijdt hem, die haar deed, tegenover den boedel, zoolang zijn bekendheid met de faillietverklaring niet bewezen wordt.

Voldoening, als in het vorige lid bedoeld, na de bekendmaking van de faillietverklaring aan den gefailleerde gedaan, bevrijdt tegenover den boedel alleen dan, wanneer hij, die haar deed, bewijst dat de faillietverklaring te zijner woonplaatse langs den weg van wettelijke aankondiging nog niet bekend kon zijn, behoudens

het recht van den curator om aan te toonen, dat zij hem toch bekend was.

In elk geval bevrijdt voldoening aan den gefailleerde den schuldenaar tegenover den boedel, voor zooverre hetgeen door hem voldaan werd ten bate van den boedel is gekomen.

Artikel 49.

Hij, die zoowel schuldenaar als schuldeischer van den gefailleerde is, kan zich op schuldvergelijking beroepen, indien zijne schuldvordering en zijne schuldplichtigheid beide zijn ontstaan vóór de faillietverklaring of voortvloeien uit handelingen vóór de faillietverklaring met den gefailleerde verricht.

De schuldvorderingen op den gefailleerde worden zoo noodig berekend naar de regels in de artikelen 125—126 gesteld.

Artikel 50.

Niettemin kan degene, die een schuld aan den gefailleerde of eene vordering op den gefailleerde vóór de faillietverklaring van een derde heeft overgenomen, zich op schuldvergelijking niet beroepen, indien hij bij de overneming niet te goeder trouw heeft gehandeld.

Na de faillietverklaring overgenomen vorderingen of schulden mogen nimmer in vergelijking gebracht worden.

Artikel 51.

De schuldenaar van den gefailleerde, die zijne schuld wil vergelijken met eene schuldvordering aan order of toonder, is gehouden te bewijzen, dat hij reeds op het oogenblik van de faillietverklaring te goeder trouw eigenaar was van het order- of toonderpapier.

Artikel 52.

Hij, die zich met den gefailleerde in eene gemeenschap bevindt, welke tengevolge van of tijdens het faillissement van den schuldenaar wordt ontbonden, is bevoegd van het bij scheiding aan den gefailleerde komende aandeel in de baten diens aandeel in de ter zake van die gemeenschap aangegane schulden af te houden.

Artikel 53.

De hypothekaire schuldeischer, die het beding, vermeld in artikel 1203 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie

Curaçao, heeft gemaakt, en de pandhouder kunnen hunne rechten uitoefenen, alsof het faillissement er niet ware.

Is hunne vordering eene zoodanige als vermeld in de artikelen 125 en 126, dan kunnen zij dit alleen doen na verificatie en niet anders dan tot verhaal van het bedrag, waarvoor de vordering erkend is.

Artikel 54.

De hypothekaire schuldeischer en de pandhouder, in het vorige artikel bedoeld, zijn verplicht hunne rechten uit te oefenen vóór het verstrijken van ééne maand, nadat de insolventie is begonnen, behoudens de bevoegdheid van den rechter-commissaris om dien termijn te verlengen. Na verloop van dien tijd zal de curator de verpande voorwerpen opeischen, en deze, evenals de verhypothekeerde goederen, behoudens het recht van den pandhouder of hypothekairen schuldeischer op de opbrengst daarvan, zelf doen verkoopen op de wijze bij artikel 169, vierde lid, omschreven.

De curator is bevoegd te allen tijde het bezwaarde goed te bevrijden of het verpande voorwerp in te lossen tegen voldoening van het daarop verschuldigde met de interesten en kosten.

Artikel 55.

De hypothekaire schuldeischer of pandhouder, die van zijne rechten gebruik heeft gemaakt, is verplicht de opbrengst van het verbonden goed aan den curator te verantwoorden, met uitkeering van hetgeen die opbrengst het verschuldigde met de interesten en kosten te boven gaat.

Indien die opbrengst niet toereikende is om den hypothekairen schuldeischer of den pandhouder te voldoen, treedt deze, zoo hij zijne vordering heeft doen verifieeren, voor het ontbrekende als concurrent schuldeischer in den boedel op.

Artikel 56.

De schuldeischer, die gerechtigd is, aan den schuldenaar toebehoorende goederen terug te houden, totdat zijne schuldvordering is gekweten, verliest door de faillietverklaring van den schuldenaar dit recht van terughouding niet.

Artikel 57.

Ingeval van faillissement van den man, neemt de vrouw alle roerende en onroerende goederen, welke haar toebehooren en niet in de gemeenschap vallen, terug.

De aanbrengst van de goederen, bij het aangaan van het huwelijk

buiten de gemeenschap gehouden, wordt bewezen zooals bij artikel 199 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao is voorgeschreven.

Van de roerende goederen, staande huwelijk bij erfenis, legaat of schenking aan de vrouw opgekomen en buiten de gemeenschap vallende, moet, in geval van geschil, blijken op een der wijzen in artikel 215 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao aangegeven.

De goederen, voortgesproten uit de belegging of wederbelegging van gelden aan de vrouw buiten gemeenschap toebehoorende, worden insgelijks door haar teruggenomen, mits die belegging of wederbelegging, in geval van geschil, door voldoende bescheiden, ten genoegen van den rechter, bewezen zij.

Indien de goederen, haar toebehoorende, door haren man zijn vervreemd, doch de koopprijs nog niet is betaald, of wel de koopenningen nog onvermengd met den faillieten boedel aanwezig zijn, is zij bevoegd om haar recht van terugneming op dien koopprijs of op de voorhanden koopenningen uit te oefenen.

Voor hare persoonlijke schuldvorderingen treedt de vrouw als schuldeischeres op.

Artikel 58.

De vrouw heeft niet eene aanspraak op den boedel ter zake van voordeelen bij huwelijksche voorwaarden besproken. Wederkeerig kunnen de schuldeischers niet genieten van de voordeelen, welke de vrouw aan den man bij huwelijksche voorwaarden heeft toegezegd.

Artikel 59.

Het faillissement van den in eenige gemeenschap van goederen gehuwden echtgenoot wordt als faillissement van die gemeenschap behandeld. Het omvat, behoudens de uitzonderingen van het eerste lid van artikel 18, alle goederen, welke in de gemeenschap vallen, en strekt ten behoeve van alle schuldeischers, die op de goederen der gemeenschap verhaal hebben. Indien de echtgenoot, die failliet verklaard is, goederen bezit, welke niet in de gemeenschap vallen, worden ook deze onder het faillissement begrepen, maar zijn alleen aansprakelijk voor de schulden, waardoor de gefailleerde persoonlijk verbonden is.

De bepalingen in dit besluit vervat omtrent handelingen door den schuldenaar verricht, zijn, bij faillissement van een in gemeenschap gehuwden echtgenoot, toepasselijk op de handelingen waardoor de gemeenschap wettig verbonden is, onverschillig wie van de echtgenooten deze verrichtte.

DERDE AFDEELING.

VAN HET BESTUUR OVER DEN FAILLIETEN BOEDEL.

§ 1. *Van den rechter-commissaris.*

Artikel 60.

De rechter-commissaris houdt toezicht op het beheer en de vereffening van den faillieten boedel.

Artikel 61.

Alvorens in eenige zaak, het beheer of de vereffening van den faillieten boedel betreffende, eene beslissing te geven, is het Hof van Justitie verplicht, den rechter-commissaris schriftelijk te hooren.

Artikel 62.

De rechter-commissaris is bevoegd ter opheldering van alle omstandigheden, het faillissement betreffende, getuigen te hooren of een onderzoek van deskundigen te bevelen.

De getuigen worden gedagvaard namens den rechter-commissaris.

Bij niet-verschijning of weigering om getuigenis af te leggen, zijn de artikelen 145, tweede lid, 151 en 153 van het Curaçaosche Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering toepasselijk.

De echtgenoot of gewezen echtgenoot, de kinderen en verdere afkomelingen en de ouders en grootouders van den gefailleerde mogen zich van het geven van getuigenis verschoonen.

Artikel 63.

Van de beschikkingen van den rechter-commissaris vermeld in de artikelen 64 tweede lid, 69 eerste lid, 82 en 93 is gedurende vijf dagen hooger beroep op het Hof van Justitie.

Het beroep wordt ingesteld door het indienen van een memorie ter griffie van het betrokken kantongerecht. De rechter-commissaris verzendt die memorie, vergezeld van zijn schriftelijk bericht, zoo spoedig mogelijk aan het Hof van Justitie.

Tegen de overige beschikkingen van den rechter-commissaris is hooger beroep niet toegelaten.

§ 2. *Van den curator.*

Artikel 64.

De curator is belast met het beheer en de vereffening van den faillieten boedel.

Alvorens in rechte op te treden, behalve waar het verificatiegeschillen betreft, alsmede in de gevallen van de artikelen 33, 35, 36 en 54 tweede lid, behoeft de curator machtiging van den rechter-commissaris.

Artikel 65.

Ieder der schuldeischers, de commissie uit hun midden benoemd en ook de gefailleerde mogen bij verzoekschrift tegen elke handeling van den curator bij den rechter-commissaris opkomen, of van dezen een bevel uitlokken, dat de curator eene bepaalde handeling verrichte of eene voorgenomen handeling nalate.

De rechter-commissaris beslist, na den curator gehoord te hebben, binnen drie dagen.

Artikel 66.

Indien meer dan één curator benoemd is, wordt voor de geldigheid van hunne handelingen toestemming van de meerderheid of bij staking van stemmen eene beslissing van den rechter-commissaris vereischt.

De curator, aan wien bij het vonnis van faillietverklaring een bepaalde werkkring is aangewezen, is binnen de grenzen daarvan zelfstandig tot handelen bevoegd.

Artikel 67.

Onverminderd het bepaalde in het derde lid van artikel 11, stelt de rechter-commissaris het salaris van den curator in elk faillissement vast.

Ingeval van akkoord wordt het salaris bij het vonnis van homologatie bepaald.

Artikel 68.

Het ontbreken van de machtiging van den rechter-commissaris, waar die vereischt is, of de niet-inachtneming van de bepalingen vervat in de artikelen 74 en 75, is, voor zooveel derden betreft, niet van invloed op de geldigheid van de door den curator verrichte handeling. De curator is deswege alleen jegens den gefailleerde en de schuldeischers aansprakelijk.

Artikel 69.

De rechter-commissaris heeft de bevoegdheid den curator te allen tijde, na hem gehoord of behoorlijk opgeroepen te hebben, te ontslaan en door een ander te vervangen, of hem één of meer medecurators toe te voegen, een en ander op een met redenen omkleed verzoek van één of meer schuldeischers, van de commissie uit hun midden, of van den gefailleerde.

De ontslagen curator legt rekening en verantwoording van zijn beheer af aan den in zijne plaats benoemden curator.

§ 3. *Van de commissie uit de schuldeischers.*

Artikel 70.

Bij het vonnis van faillietverklaring kan de kantonrechter of, zoolang over de benoeming van de in het volgende artikel genoemde commissie eene beslissing nog niet is genomen, kan de rechter-commissaris, zoo de belangrijkheid of de aard des boedels daartoe aanleiding geeft, uit de aan het gerecht bekende schuldeischers eene voorloopige commissie van een tot drie leden benoemen, ten einde den curator van advies te dienen.

Indien een lid van de voorloopige commissie zijne benoeming niet aanneemt, bedankt of overlijdt, voorziet de rechter-commissaris in de daardoor ontstane vacature.

Artikel 71.

Hetzij al of niet eene voorloopige commissie uit de schuldeischers is benoemd, raadpleegt de rechter-commissaris op de verificatie-vergadering de schuldeischers, na afloop van de verificatie, over de benoeming van eene definitieve commissie uit hun midden. Zoo de vergadering deze wenschelijk acht, gaat hij dadelijk tot de benoeming over. Ook deze commissie bestaat uit een tot drie leden.

Een verslag van het hieromtrent verhandelde wordt in het proces-verbaal der vergadering opgenomen.

Indien een lid van de definitieve commissie zijne benoeming niet aanneemt, bedankt of overlijdt, voorziet de rechter-commissaris in de daardoor ontstane vacature.

Artikel 72.

De commissie is bevoegd om te allen tijde inzage te vorderen van de op het faillissement betrekking hebbende boeken en bescheiden. De curator is verplicht aan de commissie alle van hem verlangde inlichtingen te verstrekken.

Artikel 73.

Tot het inwinnen van het advies der commissie vergadert de curator met haar, zoo dikwijls hij het noodig acht. In deze vergaderingen zit hij voor en voert hij de pen.

Artikel 74.

De curator is verplicht het advies der commissie in te winnen, alvorens eene rechtsvordering in te stellen of eene aanhangige voort te zetten of zich tegen eene ingestelde of aanhangige rechtsvordering te verdedigen, behalve waar het geldt verificatiegeschillen; omtrent het al of niet voortzetten van het bedrijf des gefailleerden; alsmede in de gevallen van de artikelen 33, 35, 36, 54 tweede lid, 69 tweede lid, 95, 96, 169 derde en laatste lid, en in het algemeen omtrent de wijze van vereffening en tegeldemaking van den boedel en het tijdstip en het bedrag van de te houden uitdeelingen.

Dit advies wordt niet vereischt, wanneer de curator de commissie tot het uitbrengen daarvan, met inachtneming van een bekwamen termijn, ter vergadering heeft opgeroepen en een advies niet wordt uitgebracht.

Artikel 75.

De curator is niet gebonden aan het advies der commissie. Zoo hij zich daarmede niet vereenigt, geeft hij hiervan onmiddellijk kennis aan de commissie, welke de beslissing van den rechter-commissaris kan inroepen. Zoo zij verklaart, dit te doen, is de curator verplicht de uitvoering van de voorgenomen, met het advies der commissie strijdige handeling, gedurende drie dagen op te schorten.

§ 4. *Van de vergaderingen van schuldeischers.*

Artikel 76.

In de vergaderingen van schuldeischers is de rechter-commissaris voorzitter.

De tegenwoordigheid van den curator of van iemand, die hem met goedvinden van den rechter-commissaris vervangt, is verplicht.

Artikel 77.

In de vergaderingen van schuldeischers worden de besluiten genomen met volstrekte meerderheid van stemmen van de aanwezige schuldeischers.

Voor elke honderd gulden brengt ieder schuldeischer éénе stem uit. Voor vorderingen of overschietende gedeelten van vorderingen, beneden honderd gulden, wordt mede éénе stem uitgebracht.

Splitsing van vorderingen, na de faillietverklaring gedaan, doet stemrecht niet verwerven.

Artikel 78.

Stemgerechtigd zijn de erkende en de voorwaardelijk toegelaten schuldeischers, alsmede de toonder van eene ten name van toonder geverifieerde schuldvordering.

Artikel 79.

Ten behoeve van de schuldeischers, die zich op eene vergadering hebben doen vertegenwoordigen, worden alle oproepingen voor latere vergaderingen en alle kennisgevingen aan den gemachtigde gedaan, ten ware zij den curator schriftelijk verzoeken, dat die oproepingen en kennisgevingen aan hen zelve of aan een anderen gemachtigde geschieden.

Artikel 80.

Behalve de door dit besluit voorgeschreven vergaderingen, wordt er eene vergadering van schuldeischers gehouden zoo dikwijls de rechter-commissaris dit noodig oordeelt of hem daartoe door de commissie uit de schuldeischers of door ten minste vijf schuldeischers, vertegenwoordigende één vijfde deel van de erkende en de voorwaardelijk toegelaten schuldvorderingen, een met redenen omkleed verzoek wordt gedaan.

In elk geval bepaalt de rechter-commissaris dag, uur en plaats voor de vergadering, waartoe de curator de stemgerechtigde schuldeischers ten minste éénе maand van te voren oproept bij advertentie in het nieuwsblad, bedoeld in artikel 11, en bij brieven, beide vermeldende het in de vergadering te behandelen onderwerp.

§ 5. *Van de rechterlijke beschikkingen.*

Artikel 81.

Alle beschikkingen in zaken, het beheer of de vereffening van den failliеten boedel betreffende, zijn uitvoerbaar bij voorraad en op de minuut, tenzij het tegendeel bepaald is.

VIERDE AFDEELING.

VAN DE VOORZIENINGEN NA DE FAILLIETVERKLARING EN VAN HET BEHEER VAN DEN CURATOR.

Artikel 82.

Bij het vonnis van faillietverklaring kan de kantonrechter, of te allen tijde daarna, doch in het laatste geval niet dan op verzoek van den curator of van één of meer der schuldeischers, kan de rechter-commissaris bevelen, dat de gefailleerde in verzekerde bewaring worde gesteld, hetzij in een huis van bewaring, hetzij in zijn eigene woning onder het opzicht van een dienaar van de openbare macht.

Het Openbaar Ministerie legt het bevel hiertoe ten uitvoer.

Dit bevel is voor niet langer dan voor dertig dagen geldig, gerekend van den dag, waarop het ten uitvoer is gelegd. Aan het einde van dien termijn kan de rechter-commissaris op een verzoek als in het eerste lid bedoeld, het bevel voor ten hoogste dertig dagen verlengen. Daarna kan hetzelfde telkens op dezelfde wijze voor ten hoogste dertig dagen geschieden.

Artikel 83.

De rechter-commissaris heeft de bevoegdheid, op verzoek van den gefailleerde, dezen uit de verzekerde bewaring te ontslaan, met of zonder zekerheidstelling, dat hij te allen tijde op de eerste oproeping zal verschijnen.

Het bedrag van de zekerheidstelling wordt door den rechter-commissaris bepaald en komt bij niet-verschijning van den gefailleerde ten voordeele van den boedel.

Artikel 84.

Het verzoek tot inbewaringstelling van den gefailleerde moet toegestaan worden, indien het gegrond is op het zonder geldige reden opzettelijk niet nakomen van de verplichtingen, hem opgelegd in de artikelen 86, 100 en 111.

Artikel 85.

In alle gevallen, waarin de tegenwoordigheid van den gefailleerde bij deze of gene bepaalde werkzaamheid, den boedel betreffende, vereischt wordt, kan hij, zoo hij zich in verzekerde bewaring bevindt, op last van den rechter-commissaris uit de bewaarplaats worden overgebracht.

Het Openbaar Ministerie legt de last hiertoe ten uitvoer.

Artikel 86.

Gedurende het faillissement mag de gefailleerde zonder toestemming van den rechter-commissaris zijne woonplaats niet verlaten.

Artikel 87.

De curator zorgt, dadelijk na de aanvaarding van zijne betrekking, door alle noodige en gepaste middelen voor de bewaring van den boedel. Hij neemt onmiddellijk de bescheiden, gelden, kleinoodiën, effecten en andere papieren van waarde tegen ontvangbewijs onder zich. Hij is bevoegd de gelden aan den ontvanger voor de gerechtelijke consignatiën in bewaring te geven.

Artikel 88.

De curator doet, zoo hij of de rechter-commissaris dit noodig acht, dadelijk den boedel verzegelen.

De verzegeling geschiedt door den kantonrechter.

Buiten de verzegeling blijven, doch worden in het procesverbaal kortelijk beschreven, de goederen vermeld in de artikelen 18 eerste lid, onder 1°., en 87, alsmede de voorwerpen tot het bedrijf van den gefailleerde vereischt, indien dit wordt voortgezet.

Artikel 89.

De curator gaat zoo spoedig mogelijk over tot het opmaken van eene beschrijving van den faillieten boedel.

De boedelbeschrijving kan ondershands worden opgemaakt en de waardeering door den curator geschieden, een en ander onder goedkeuring van den rechter-commissaris.

De leden van de voorloopige commissie uit de schuldeischers zijn bevoegd bij de beschrijving tegenwoordig te zijn.

Artikel 90.

Van de goederen, vermeld in artikel 18 eerste lid, onder 1°., wordt een staat aan de beschrijving gehecht; die, vermeld in artikel 87, worden in de beschrijving opgenomen.

Artikel 91.

De curator gaat dadelijk na de beschrijving van den boedel over tot het opmaken van een staat, waaruit de aard en het bedrag van de baten en schulden des boedels, de namen en woonplaatsen der schuldeischers, alsmede het bedrag van de vorderingen van ieder hunner blijken.

Artikel 92.

Door den curator gewaarmerkte afschriften van de boedelbeschrijving en van den staat, vermeld in het voorgaande artikel, worden ter kostelooze inzage van een ieder gelegd ter griffie van het kantongerecht, welks rechter de faillietverklaring heeft uitgesproken.

Artikel 93.

De curator is bevoegd het bedrijf van den gefailleerde voort te zetten. Indien eene commissie uit de schuldeischers niet is benoemd, heeft hij daartoe de machtiging van den rechter-commissaris noodig.

Artikel 94.

De curator opent de aan den gefailleerde gerichte brieven, telegrammen en schriftelijk overgebrachte telefoonberichten. Die, welke niet op den boedel betrekking hebben, stelt hij terstond aan den gefailleerde ter hand. De administratiën der posterijen, der telefonen en der telegrafen zijn, na van den griffier ontvangen kennisgeving, verplicht, den curator de brieven, telegrammen en schriftelijk over te brengen telefoonberichten, voor den gefailleerde bestemd, af te geven, totdat de curator of de rechter-commissaris haar van die verplichting ontslaat of zij de kennisgeving ontvangen, bedoeld in artikel 12.

Protesten, den gefailleerde betreffende, worden gedaan aan den curator.

Exploiten, uitgebracht tot uitoefening van de in artikel 53 genoemde rechten, worden gedaan aan den curator.

Artikel 95.

De curator is bevoegd naar omstandigheden eene door den rechter-commissaris vastgestelde som ter voorziening in het levensonderhoud van den gefailleerde en zijn huisgezin uit te keeren.

Artikel 96.

De curator is bevoegd goederen te vervreemden, indien en voor zoover de vervreemding noodzakelijk is ter bestrijding van de kosten van het faillissement, of de goederen niet dan met nadeel voor den boedel bewaard kunnen blijven.

De bepaling van artikel 169 vierde lid, is toepasselijk.

Artikel 97.

De curator houdt alle gelden, kleinoodiën, effecten en andere papieren van waarde onder zijne onmiddellijke bewaring, tenzij de rechter-commissaris daarvoor een andere wijze van bewaring bepaalt.

Gereede gelden, welke voor het beheer niet noodig zijn, belegt de curator ten name van den boedel op de wijze door den rechter-commissaris goedgekeurd.

Artikel 98.

Over gelden, kleinoodiën, effecten en andere papieren van waarde, welke, volgens bepaling van den rechter-commissaris, door een derde worden bewaard, en over belegde gelden mag de curator niet anders beschikken dan door middel van door den rechter-commissaris voor gezien geteekende stukken.

Artikel 99.

De curator is, na ingewonnen advies van de commissie uit de schuldeischers, zoo die er is, en onder goedkeuring van den rechter-commissaris, bevoegd dadingen te treffen en akkoorden of schikkingen aan te gaan.

Artikel 100.

De gefailleerde is verplicht voor den rechter-commissaris, den curator of de commissie uit de schuldeischers te verschijnen en dezen alle inlichtingen te verschaffen, zoo dikwijls hij daartoe wordt opgeroepen.

Bij faillissement van een in gemeenschap van goederen gehuwden echtgenoot rust de verplichting om inlichtingen te geven op ieder der echtgenooten voor zoover hij gehandeld heeft.

Artikel 101.

Bij het faillissement van eene naamlooze vennootschap, wederkeerige verzekerings- of waarborg-maatschappij of eenige andere, rechtspersoonlijkheid bezittende vereeniging of stichting zijn de bepalingen van de artikelen 82—86 op de bestuurders, die van artikel 100 eerste lid, op bestuurders en commissarissen toepasselijk.

Artikel 102.

De griffier is verplicht aan elken schuldeischer op diens verzoek en op diens kosten afschrift te geven van de stukken, welke ingevolge eenige bepaling van dit besluit ter griffie worden nedergelegd of zich aldaar bevinden.

VIJFDE AFDEELING.

VAN DE VERIFICATIE VAN DE SCHULDVORDERINGEN.

Artikel 103.

De rechter-commissaris bepaalt uiterlijk binnen veertien dagen nadat het vonnis van faillietverklaring in kracht van gewijsde is gegaan:

1°. den dag, waarop uiterlijk de schuldvorderingen ingediend moeten worden;

2°. dag, uur en plaats, waarop de verificatie-vergadering zal gehouden worden.

Tusschen de dagen, onder 1°. en 2°. vermeld, moeten ten minste veertien dagen verloopen.

Artikel 104.

De curator geeft van deze beschikkingen onmiddellijk aan alle bekende schuldeischers bij brieven kennis, en doet daarvan aankondiging in het nieuwsblad, bedoeld in artikel 11.

Artikel 105.

De indiening van de schuldvorderingen geschiedt bij den curator door de overlegging van eene rekening of andere schriftelijke verklaring, aangevende den aard en het bedrag van de vordering, vergezeld van de bewijsstukken of een afschrift daarvan, en van opgave, of op voorrecht, pand, hypotheek of recht van terughouding aanspraak wordt gemaakt.

De schuldeischers zijn bevoegd van den curator een ontvangbewijs te vorderen.

Artikel 106.

De curator toetst de ingezonden rekeningen aan de aanteekeningen en opgaven van den gefailleerde, treedt, als hij tegen de toelating van eene vordering bezwaar heeft, met den schuldeischer in overleg, en is bevoegd van dezen overlegging van ontbrekende stukken alsook inzage van zijne aanteekeningen en van de oorspronkelijke bewijsstukken te vorderen.

Artikel 107.

De curator brengt de vorderingen, welke hij goedkeurt, op eene lijst van voorloopig erkende schuldvorderingen, en de vorderingen, welke hij betwist op eene afzonderlijke lijst, vermeldende de gronden van betwisting.

Artikel 108.

In de lijsten, bedoeld in het vorige artikel, wordt elke vordering omschreven en daarbij aangegeven, of zij naar de meening van den curator bevoorrecht of door pand of hypotheek gedekt is, dan wel of ter zake van de vordering recht van terughouding kan worden uitgeoefend.

Betwist de curator alleen den voorrang of het recht van terughouding, zoo wordt de vordering op de lijst der voorloopig erkende schuldvorderingen gebracht met aanteekening van deze betwisting en de gronden daarvan.

Artikel 109.

Van ieder der lijsten, in artikel 107 bedoeld, legt de curator een afschrift neder ter griffie van het in artikel 92 aangewezen kantongerecht, om aldaar gedurende de zeven aan de verificatievergadering voorafgaande dagen kosteloos ter inzage te liggen voor een ieder.

Artikel 110.

Van de krachtens artikel 109 gedane nederlegging der lijsten geeft de curator aan alle bekende schuldeischers schriftelijk bericht, waarbij hij eene nadere oproeping tot de verificatievergadering voegt en tevens vermeldt, of de gefailleerde een ontwerp-akkoord ter griffie heeft nedergelegd.

Artikel 111.

De gefailleerde woont de verificatie-vergadering in persoon bij, ten einde aldaar alle inlichtingen over de oorzaken van het faillissement en den staat van den boedel te geven, welke de rechter-commissaris van hem vraagt. De schuldeischers zijn bevoegd om den rechter-commissaris te verzoeken omtrent bepaalde door hen op te geven punten inlichtingen aan den gefailleerde te vragen. De vragen aan den gefailleerde gesteld en de door hem gegeven antwoorden worden in het proces-verbaal opgeteekend.

Artikel 112.

Bij het faillissement van eene naamlooze vennootschap, wederkeerige verzekerings- of waarborg-maatschappij of eenige andere, rechtspersoonlijkheid bezittende, vereeniging of stichting, rust op de bestuurders de verplichting, in het vorige artikel den gefailleerde opgelegd.

Artikel 113.

De schuldeischers mogen ter vergadering verschijnen in persoon of bij gemachtigde. De schriftelijke volmacht is vrij van zegel en van de formaliteit van registratie.

Artikel 114.

Op de vergadering leest de rechter-commissaris de lijst van de voorloopig erkende en die van de door den curator betwiste schuldvorderingen voor. Ieder van de op de lijsten voorkomende schuldeischers is bevoegd, den curator omtrent elke vordering en hare plaatsing op een van de lijsten inlichtingen te vragen, of wel hare juistheid, den beweerden voorrang of het beweerde recht van terughouding te betwisten of te verklaren, dat hij zich bij de betwisting van den curator aansluit.

De curator is bevoegd op de door hem gedane voorloopige erkenning of betwisting terug te komen, of wel te vorderen, dat de schuldeischer de deugdelijkheid van zijne noch door den curator, noch door een der schuldeischers betwiste schuldvordering onder eede bevestige; indien de oorspronkelijke schuldeischer overleden is, moeten zijne rechthebbenden onder eede verklaren, dat zij te goeder trouw gelooven dat de schuld bestaat en onvoldaan is.

Bestaat er behoefte aan verdaging van de vergadering, dan wordt deze binnen acht dagen, op het door den rechter-commissaris aangewezen tijdstip, zonder nadere oproeping, voortgezet.

Artikel 115.

De eed, bedoeld in het tweede lid van het vorige artikel, wordt in persoon of door een daartoe bijzonder gemachtigde afgelegd in handen van den rechter-commissaris, hetzij onmiddellijk op de vergadering, hetzij op een lateren door den rechter-commissaris daartoe bepaalden dag. De volmacht mag ondershands worden verleend.

Indien de schuldeischer, aan wien de eed is opgedragen, niet ter vergadering aanwezig is, geeft de griffier hem onmiddellijk kennis van de eedsopdracht en van den voor de eedsaflegging bepaalden dag.

De rechter-commissaris geeft den schuldeischer eene verklaring van de eedsaflegging, tenzij de eed wordt afgelegd in eene vergadering van schuldeischers, in welk geval van de aflegging aanteekening wordt gehouden in het proces-verbaal van die vergadering.

Artikel 116.

De vorderingen, welke niet betwist worden, worden overgebracht op eene in het proces-verbaal opgenomen lijst van erkende schuldeischers. Op het papier aan order en aan toonder teekent de curator de erkenning aan.

De schuldvorderingen, van welke de curator de beëediging heeft gevorderd, worden voorwaardelijk toegelaten, totdat door het al of niet afleggen van den eed op den bij het eerste lid van artikel 115 bedoelden tijd over hare toelating definitief zal zijn beslist.

Het proces-verbaal van de vergadering wordt onderteekend door den rechter-commissaris en den griffier.

De in het proces-verbaal van de vergadering opgeteekende erkenning van eene vordering heeft in het faillissement kracht van gewijsde zaak. Alleen op grond van bedrog is de curator bevoegd, daarvan vernietiging te vorderen.

Artikel 117.

De rechter-commissaris verwijst, in geval van betwisting, de partijen, zoo hij ze niet kan vereenigen en voor zoover het geschil niet reeds aanhangig is, naar eene door hem bepaalde terechtzitting van den kantonrechter zonder dat daartoe eene oproeping wordt vereischt.

Verschijnt de schuldeischer, die de verificatie vraagt, op de bepaalde terechtzitting niet, dan wordt hij geacht zijne aanvrage te hebben ingetrokken; verschijnt hij, die de betwisting doet, niet, dan wordt hij geacht de betwisting te laten varen en erkent de kantonrechter de vordering.

Schuldeischers, die ter verificatie-vergadering eene betwisting niet hebben gedaan, kunnen zich in het geding niet voegen noch tusschenkomen.

Van de uitspraak is hooger beroep op het Hof van Justitie toegelaten.

Het geding in hooger beroep wordt alleen gevoerd tusschen hen, die in eersten aanleg partijen zijn geweest.

Artikel 118.

Wanneer de curator de betwisting heeft gedaan, wordt de loop van het rechtsgeding van rechtswege geschorst door het in kracht van gewijsde gaan van de homologatie van een akkoord in het faillissement, tenzij de stukken van het geding reeds tot het geven van eene beslissing aan den rechter zijn overgelegd,

in welk geval de vordering, indien zij wordt erkend, geacht wordt in het faillissement erkend te zijn, terwijl ten aanzien van de beslissing omtrent de kosten van het geding de schuldenaar in de plaats treedt van den curator.

De schuldenaar kan bij exploit verklaren, dat hij het rechtsgeding overneemt achtervolgens de laatste gedingstukken in plaats van den curator.

Zoolang dit niet is geschied, heeft de wederpartij het recht den schuldenaar tot de overneming te dagvaarden.

Verschijnt de schuldenaar niet, dan is artikel 189 van het Curaçaosche Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van toepassing.

Wanneer de betwisting is gedaan door een medeschuldeischer, kan het geding, nadat de homologatie van een akkoord in het faillissement in kracht van gewijsde is gegaan, door partijen worden voortgezet uitsluitend ten einde den rechter te doen beslissen over de proceskosten.

Artikel 119.

De schuldeischer, wiens vordering betwist wordt, is tot staving daarvan niet tot nader of meer bewijs gehouden, dan hij tegen den gefailleerde zelf zou moeten leveren.

Artikel 120.

Indien de schuldeischer, wiens vordering betwist wordt, niet ter vergadering aanwezig is, geeft de griffier hem onmiddellijk kennis van de gedane betwisting en verwijzing.

De schuldeischer mag zich in het geding op het ontbreken van die kennisgeving niet beroepen.

Artikel 121.

De rechter-commissaris is bevoegd om vorderingen, welke betwist worden, voorwaardelijk toe te laten tot een door hem bepaald bedrag. Wanneer de voorrang betwist wordt, is de rechter-commissaris bevoegd dezen voorwaardelijk te erkennen.

Artikel 122.

Ook de gefailleerde is bevoegd om zich, onder summiere opgaaf van zijne gronden, tegen de toelating van eene vordering, hetzij voor het geheel, hetzij voor een gedeelte, of tegen de erkenning van den beweerden voorrang, te verzetten. In dit geval geschiedt in het proces-verbaal aanteekening van de be-

twisting en van hare gronden, zonder verwijzing van de partijen naar eene terechtzitting van het kantongerecht en zonder dat daardoor de erkenning van de vordering in het faillissement wordt verhinderd.

Betwisting, waarvoor gronden niet worden opgegeven, of welke niet de geheele vordering omvat en toch niet uitdrukkelijk aanwijst, welk deel wordt erkend en welk deel betwist, wordt niet als betwisting aangemerkt.

Artikel 123.

Vorderingen, na afloop van den in artikel 103, onder 1°., genoemden termijn, doch uiterlijk twee dagen vóór den dag, waarop de verificatie-vergadering zal worden gehouden, bij den curator ingediend, worden op daartoe ter vergadering gedaan verzoek geverifieerd, indien noch de curator noch een der aanwezige schuldeischers daartegen bezwaar maakt.

Daarna ingediende vorderingen worden niet geverifieerd.

De bepalingen van het eerste en het tweede lid zijn niet toepasselijk, indien de schuldeischer niet in Curaçao woont en daardoor verhinderd was zich eerder aan te melden.

In geval van bezwaar, als in het eerste lid bedoeld of van geschil over het al dan niet aanwezig zijn van verhindering, als in het derde lid bedoeld, beslist de rechter-commissaris, na de vergadering te hebben geraadpleegd.

Artikel 124.

Interesten, na de faillietverklaring loopende, mogen niet geverifieerd worden, tenzij door pand, hypotheek of scheepsverband gedekt. In dit geval worden zij pro memorie geverifieerd. Voor zooverre de interesten op de opbrengst van het onderpand niet batig gerangschikt worden, kan de schuldeischer uit deze verificatie rechten niet ontleenen.

Artikel 125.

Eene vordering onder eene ontbindende voorwaarde wordt voor het geheele bedrag geverifieerd, onverminderd de werking van de voorwaarde, wanneer zij vervuld wordt.

Eene vordering onder eene opschortende voorwaarde kan geverifieerd worden voor hare waarde op het oogenblik der faillietverklaring. Indien de curator en de schuldeischers het niet eens kunnen worden over deze wijze van verificatie, wordt zoodanige vordering voor het volle bedrag voorwaardelijk toegelaten.

Artikel 126.

Eene vordering, waarvan het tijdstip der opeischbaarheid onzeker is, of welke recht geeft op periodieke uitkeeringen, wordt geverifieerd voor hare waarde op den dag der faillietverklaring.

Alle schuldvorderingen, vervallende binnen één jaar na den dag, waarop het faillissement is aangevangen, worden behandeld, alsof zij op dat tijdstip opeischbaar waren. Alle later dan één jaar daarna vervallende schuldvorderingen worden geverifieerd voor de waarde, welke zij hebben na verloop van een jaar sedert den aanvang van het faillissement.

Bij de berekening wordt uitsluitend gelet op het tijdstip en de wijze van aflossing, het kansgenot, waar dit bestaat, en, indien de vordering rentedragend is, op den bedongen rentevoet.

Artikel 127.

Schuldeischers, wier vorderingen door hypotheek of pand gedekt of op een bepaald voorwerp bevoorrecht zijn, maar die kunnen aantoonen, dat een deel van hunne vordering vermoedelijk niet batig gerangschikt zal kunnen worden op de opbrengst van de verbonden goederen, mogen verlangen, dat hun voor dat deel de rechten van concurrente schuldeischers worden toegekend met behoud van hun recht van voorrang.

Artikel 128.

Vorderingen, waarvan de waarde onbepaald, onzeker, niet in in Curaçao wettig gangbare munt of in het geheel niet in geld is uitgedrukt, worden geverifieerd voor hunne geschatte waarde in in Curaçao wettig gangbare munt.

Artikel 129.

Schuldvorderingen aan toonder mogen ten name van ,,toonder'' geverifieerd worden. Iedere ten name van ,,toonder'' geverifieerde vordering wordt als de vordering van een afzonderlijk schuldeischer beschouwd.

Artikel 130.

De schuldeischer, die door borgtocht is verzekerd, komt op voor zijne schuldvordering onder aftrek van hetgeen hij van den borg heeft ontvangen.

De borg heeft recht voor hetgeen hij den schuldeischer heeft betaald. Bovendien mag hij voor het bedrag, waarvoor de schuld-

eischer kan opkomen, voorwaardelijk toegelaten worden, zoolang de schuldeischer zelf niet opkomt.

Artikel 131.

Indien van hoofdelijke schuldenaren één of meer in staat van faillissement verkeeren, kan de schuldeischer in het faillissement van dien schuldenaar, onderscheidenlijk in het faillissement van ieder van die schuldenaren opkomen voor en betaling ontvangen over het geheele bedrag, hem ten tijde van de faillietverklaring nog verschuldigd, totdat zijne vordering ten volle zal zijn gekweten.

De hoofdelijke schuldenaar, die op den failliеten boedel recht van verhaal heeft, mag uit dien hoofde, voor zooverre de schuldeischer zelf kan opkomen, alleen voorwaardelijk worden toegelaten, zoolang de schuldeischer zelf niet opkomt.

Indien in het geheel meer dan honderd percent beschikbaar mocht zijn, wordt dat hoogere percentage naar de onderlinge rechtsverhouding verdeeld.

Artikel 132.

Na afloop van de verificatie brengt de curator verslag uit over den stand van den boedel en geeft daaromtrent alle door de schuldeischers verlangde inlichtingen. Het verslag wordt, met het proces-verbaal van de verificatie-vergadering, na afloop van de vergadering ter griffie nedergelegd ter kostelooze inzage van iederen belanghebbende.

Zoowel de curator, als de schuldeischers en de gefailleerde mogen na de nederlegging van het proces-verbaal aan den kantonrechter verbetering daarvan verzoeken, indien uit de stukken zelve blijkt dat in het proces-verbaal eene vergissing is geslopen.

ZESDE AFDEELING.

Van het akkoord.

Artikel 133.

De gefailleerde is bevoegd aan zijne gezamenlijke schuldeischers een akkoord aan te bieden.

Artikel 134.

Indien de gefailleerde een ontwerp van akkoord, ten minste acht dagen vóór de vergadering tot verificatie van de schuldvorderingen, ter griffie van het in artikel 92 aangewezen kanton-

gerecht heeft nedergelegd, ter kostelooze inzage van een ieder, wordt daarover in die vergadering na afloop van de verificatie dadelijk geraadpleegd en beslist, behoudens de bepaling van artikel 136.

Een afschrift van het ontwerp van akkoord moet, gelijktijdig met de nederlegging ter griffie, worden toegezonden aan den curator en aan ieder der leden van de voorloopige commissie uit de schuldeischers.

Artikel 135.

De curator en de commissie uit de schuldeischers zijn verplicht ieder afzonderlijk ter vergadering een schriftelijk advies over het aangeboden akkoord te geven.

Artikel 136.

De raadpleging en beslissing worden tot eene volgende door den rechter-commissaris op ten hoogste drie weken later bepaalde vergadering uitgesteld:

1°. indien staande de vergadering eene definitieve commissie uit de schuldeischers is benoemd, niet bestaande uit dezelfde personen als de voorloopige, en de meerderheid van de verschenen schuldeischers van haar een schriftelijk advies over het aangeboden akkoord verlangt;

2°. indien het ontwerp van akkoord niet tijdig ter griffie is nedergelegd en de meerderheid van de verschenen schuldeischers zich vóór uitstel verklaart.

Artikel 137.

Wanneer de raadpleging en stemming over het akkoord, ingevolge de bepalingen van het voorgaande artikel, worden uitgesteld tot eene nadere vergadering, geeft de curator daarvan onverwijld aan de niet op de verificatie-vergadering verschenen, erkende of voorwaardelijk toegelaten schuldeischers kennis bij brieven, vermeldende den summieren inhoud van het akkoord.

Artikel 138.

Van de stemming over het akkoord zijn uitgesloten de hypotheek- of pandhoudende en bevoorrechte schuldeischers, daaronder begrepen diegenen, wier voorrang betwist wordt, tenzij zij, vóór den aanvang van de stemming, van hun hypotheek, pand of voorrecht ten behoeve van den boedel afstand mochten doen.

Deze afstand maakt hen tot concurrente schuldeischers, ook voor het geval het akkoord niet mocht worden aangenomen.

Artikel 139.

De gefailleerde is bevoegd tot toelichting en verdediging van het akkoord op te treden en het, staande de raadpleging, te wijzigen.

Artikel 140.

Tot het aannemen van het akkoord wordt vereischt de toestemming van twee derde van de erkende en van de voorwaardelijk toegelaten concurrente schuldeischers, welke drie vierde van het bedrag der niet bevoorrechte, niet door pand of hypotheek gedekte erkende en voorwaardelijk toegelaten schuldvorderingen vertegenwoordigen.

Artikel 141.

Indien twee derde van de ter vergadering verschenen schuldeischers, meer dan de helft van het gezamenlijk bedrag van de schuldvorderingen, waarvoor stemrecht mag worden uitgeoefend, vertegenwoordigende, in het akkoord bewilligen, wordt ten hoogste acht dagen later eene tweede stemming gehouden, zonder dat daartoe eene nadere oproeping vereischt wordt. Bij deze stemming is niemand gebonden aan zijne de eerste maal uitgebrachte stem.

Artikel 142.

Latere veranderingen, in het getal van de schuldeischers of in het bedrag van de vorderingen, zijn niet van invloed op de geldigheid van de aanneming of de verwerping van het akkoord.

Artikel 143.

Het proces-verbaal van de vergadering vermeldt den inhoud van het akkoord, de namen van de verschenen stemgerechtigde schuldeischers, de door ieder hunner uitgebrachte stem, den uitslag van de stemming en al wat verder op de vergadering is voorgevallen. Het wordt onderteekend door den rechter-commissaris en den griffier.

Gedurende acht dagen kan een ieder ter griffie kosteloos inzage van het proces-verbaal verkrijgen.

Artikel 144.

Zoowel de schuldeischers, die vóór gestemd hebben, als de gefailleerde, mogen gedurende acht dagen na afloop van de vergadering aan het Hof van Justitie verbetering van het procesverbaal verzoeken, indien uit de stukken zelve blijkt, dat de rechter-commissaris het akkoord ten onrechte als verworpen heeft beschouwd.

Het verzoek wordt bij den rechter-commissaris ingediend, die het, vergezeld van zijn schriftelijk bericht, zoo spoedig mogelijk aan het Hof van Justitie verzendt.

Artikel 145.

Indien het akkoord is aangenomen, bepaalt de rechter-commissaris vóór het sluiten van de vergadering de terechtzitting, waarop de kantonrechter de homologatie zal behandelen.

Bij toepassing van artikel 144 bepaalt de rechter-commissaris de terechtzitting zoo spoedig mogelijk na ontvangst van de beschikking van het Hof. Van deze bepaling geeft de curator aan de schuldeischers schriftelijk kennis.

De terechtzitting wordt gehouden ten minste acht en ten hoogste veertien dagen na de stemming over het akkoord of, bij toepassing van artikel 144, na de ontvangst van de beschikking van het Hof.

Artikel 146.

Gedurende dien tijd mogen de schuldeischers aan den rechter-commissaris schriftelijk de redenen opgeven waarom zij weigering van de homologatie wenschelijk achten.

Artikel 147.

Op den bepaalden dag leest de griffier ter openbare terechtzitting het in artikel 143 bedoelde proces-verbaal voor en mag ieder der schuldeischers in persoon of bij gemachtigde de gronden uiteenzetten, waarop hij de homologatie wenscht of haar bestrijdt.

De gefailleerde is mede bevoegd, tot verdediging van zijne belangen op te treden.

Artikel 148.

Op denzelfden dag, of anders zoo spoedig mogelijk, geeft de kantonrechter zijne met redenen omkleede beschikking.

De kantonrechter weigert de homologatie:

1°. indien de baten des boedels met inbegrip van de zaken, waarop recht van terughouding wordt uitgeoefend, de bij het akkoord bedongen som aanmerkelijk te boven gaan;

2°. indien de nakoming van het akkoord niet voldoende is gewaarborgd;

3°. indien het akkoord door bedrog, door begunstiging van één of meer schuldeischers of met behulp van andere oneerlijke middelen is tot stand gekomen, onverschillig of de gefailleerde dan wel een ander daartoe heeft medegewerkt.

De kantonrechter mag ook op andere gronden en ook ambtshalve de homologatie weigeren.

Artikel 149.

Het gehomologeerde akkoord is verbindend voor alle geen voorrang hebbende schuldeischers, onverschillig of zij al dan niet in het faillissement opgekomen zijn.

Artikel 150.

Na verwerping of weigering van de homologatie van het akkoord mag de gefailleerde in hetzelfde faillissement een akkoord niet meer aanbieden.

Artikel 151.

Het vonnis van homologatie levert, in verband met het proces-verbaal van de verificatie, ten behoeve van de erkende vorderingen, voor zoover zij niet door den gefailleerde overeenkomstig artikel 122 betwist zijn, een voor tenuitvoerlegging vatbaren titel op tegen den schuldenaar en de tot het akkoord als borgen toegetreden personen.

Artikel 152.

Niettegenstaande het akkoord behouden de schuldeischers al hunne rechten tegen de borgen en mede-schuldenaren van den schuldenaar.

Artikel 153.

Het faillissement eindigt met het vonnis waarbij de homologatie van het akkoord is verleend.

Artikel 154.

Na de homologatie is de curator verplicht, ten overstaan van den rechter-commissaris rekening en verantwoording aan den schuldenaar te doen.

Indien bij het akkoord deswege niet anders is bepaald, geeft de curator aan den schuldenaar tegen behoorlijke kwijting af alle tot den boedel behoorende goederen, gelden, boeken en papieren.

Artikel 155.

Het bedrag, waarop geverifieerde schuldeischers, krachtens een erkend voorrecht, aanspraak kunnen maken, alsmede de kosten van het faillissement moeten in handen van den curator worden gestort, tenzij de schuldenaar deswege zekerheid stelt. Zoolang hieraan niet is voldaan, is de curator verplicht alle tot den boedel behoorende goederen en gelden onder zich te houden, totdat dit bedrag en de bedoelde kosten aan de daarop rechthebbenden zijn voldaan.

Wanneer na het vonnis van homologatie éène maand is verloopen, zonder dat van wege den schuldenaar de voldoening van een en ander is geschied, gaat de curator daartoe over uit de voorhanden baten des boedels.

Het bedrag in het eerste lid bedoeld, en het deel daarvan, aan ieder schuldeischer krachtens zijn recht van voorrang toe te kennen, wordt desnoodig door den rechter-commissaris begroot.

Artikel 156.

Voor zooveel betreft vorderingen, waarvan het voorrecht voorwaardelijk erkend is, bepaalt de in het vorige artikel bedoelde verplichting van den schuldenaar zich tot het stellen van zekerheid en is de curator bij gebreke daarvan slechts gehouden tot het reserveeren uit de baten des boedels van het bedrag, waarop het voorrecht aanspraak geeft.

Artikel 157.

Elke schuldeischer, jegens wien de schuldenaar in gebreke blijft aan den inhoud daarvan te voldoen, is bevoegd om ontbinding van het gehomologeerde akkoord te vorderen.

Op den schuldenaar rust het bewijs, dat aan het akkoord is voldaan.

De rechter is, ook ambtshalve, bevoegd om den schuldenaar uitstel van ten hoogste éène maand te verleenen, ten einde alsnog aan zijne verplichtingen te voldoen.

Artikel 158.

De vordering tot ontbinding van het akkoord wordt op dezelfde wijze aangebracht en beslist, als ten aanzien van het verzoek tot faillietverklaring in de artikelen 4, 5, 6 en 7 is voorgeschreven.

Artikel 159.

In het vonnis, waarbij de ontbinding van het akkoord wordt uitgesproken, wordt tevens heropening van het faillissement bevolen met benoeming van een curator, alsmede van eene commissie uit de schuldeischers indien er in het faillissement reeds eene geweest is.

Bij voorkeur worden daartoe de personen gekozen, die vroeger in het faillissement die betrekkingen hebben waargenomen.

De curator draagt zorg voor de bekendmaking van het vonnis op de wijze in artikel 11, derde lid, voorgeschreven.

Artikel 160.

De artikelen 10 eerste lid, 11 eerste lid, 12—15 en die, welke vervat zijn in de tweede, derde en vierde afdeeling van dezen titel, zijn bij heropening van het faillissement toepasselijk.

Evenzoo zijn toepasselijk de bepalingen van de afdeeling over de verificatie van schuldvorderingen, behoudens deze wijziging, dat de verificatie beperkt blijft tot de schuldvorderingen, welke niet reeds vroeger geverifieerd werden.

Niettemin worden ook de reeds geverifieerde schuldeischers tot bijwoning van de verificatie-vergadering opgeroepen en hebben zij het recht de vorderingen, waarvoor toelating verzocht werd, te betwisten.

Artikel 161.

De handelingen, door den schuldenaar in den tijd tusschen de homologatie van het akkoord en de heropening van het faillissement verricht, zijn voor den boedel verbindend, behoudens de toepassing van artikel 38 en volgende, zoo daartoe gronden zijn.

Artikel 162.

Na de heropening van het faillissement mag niet opnieuw een akkoord worden aangeboden.

De curator gaat zonder verwijl tot de vereffening over.

Artikel 163.

Indien tijdens de heropening jegens eenige schuldeischers reeds geheel of gedeeltelijk aan het akkoord is voldaan, worden bij de verdeeling aan de nieuwe schuldeischers en diegene onder de oude, die nog geene voldoening ontvingen, de bij het akkoord toegezegde percenten, en wordt aan hen, die gedeeltelijk betaling

ontvingen, hetgeen aan het toegezegde bedrag nog ontbreekt, vooruitbetaald.

In hetgeen alsdan nog overschiet deelen alle schuldeischers, zoo oude als nieuwe, gelijkelijk.

Artikel 164.

Het vorige artikel is eveneens toepasselijk, indien de boedel van den schuldenaar, terwijl deze nog niet volledig aan het akkoord heeft voldaan, opnieuw in staat van faillissement wordt verklaard.

ZEVENDE AFDEELING.

Van de vereffening van den boedel.

Artikel 165.

Indien op de verificatie-vergadering een akkoord niet is aangeboden of indien het aangeboden akkoord verworpen of de homologatie definitief geweigerd is, verkeert de boedel van rechtswege in staat van insolventie.

De artikelen 93 en 95 houden op van toepassing te zijn, wanneer vast staat, dat het bedrijf van den gefailleerde niet overeenkomstig de volgende artikelen zal worden voortgezet of wanneer de voortzetting wordt gestaakt.

Artikel 166.

Indien ter verificatie-vergadering een akkoord niet is aangeboden of indien het aangeboden akkoord is verworpen, mag de curator of een ter vergadering aanwezige schuldeischer voorstellen, dat het bedrijf van den gefailleerde worde voortgezet.

De commissie uit de schuldeischers, indien deze er is, en. zoo het voorstel is gedaan door een schuldeischer, de curator geven hun advies over dit voorstel.

Op verlangen van den curator of van een der aanwezige schuldeischers, stelt de rechter-commissaris de beraadslaging en beslissing over het voorstel uit tot eene daartoe op ten hoogste veertien dagen later bepaalde vergadering.

De curator geeft onverwijld aan de schuldeischers, die niet ter vergadering aanwezig waren, kennis van deze nadere vergadering bij brieven, waarin het ingediende voorstel wordt vermeld en hun tevens de bepaling van artikel 109 wordt herinnerd.

Op deze vergadering heeft, zoo noodig, tevens de verificatie

plaats van de schuldvorderingen, welke na afloop van den in artikel 103, eerste lid, onder 1°., bepaalden termijn zijn ingediend en niet reeds ingevolge artikel 123 geverifieerd zijn.

De curator handelt ten opzichte van deze vorderingen overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 106—109.

Het voorstel is aangenomen, indien de schuldeischers, vertegenwoordigende meer dan de helft der erkende en voorwaardelijk toegelaten schuldvorderingen, welke niet door pand of hypotheek zijn gedekt, zich daarvóór verklaren.

In dit geval vindt, indien eene commissie uit de schuldeischers niet bestaat, artikel 71 overeenkomstige toepassing.

Het proces-verbaal der vergadering vermeldt de namen der verschenen schuldeischers, de door ieder hunner uitgebrachte stem, den uitslag van de stemming en al wat verder ter vergadering is voorgevallen.

Gedurende acht dagen kan een ieder ter griffie kosteloos inzage van het proces-verbaal verkrijgen.

De curator en de schuldeischers zijn bevoegd om gedurende acht dagen na afloop van de vergadering aan het Hof van Justitie te vragen, alsnog te verklaren, dat het voorstel is aangenomen of verworpen, indien uit de stukken zelf blijkt, dat de rechter-commissaris dit ten onrechte als verworpen of aangenomen heeft beschouwd. In dit geval is artikel 144, tweede lid, van toepassing.

Artikel 167.

Indien binnen acht dagen, nadat de homologatie van een akkoord definitief is geweigerd, de curator of een schuldeischer bij den rechter-commissaris een voorstel indient tot voortzetting van het bedrijf van den gefailleerde, belegt de rechter-commissaris op door hem terstond bepaalden dag, uur en plaats, eene vergadering van schuldeischers ten einde over het voorstel te doen beraadslagen en beslissen.

De curator roept de schuldeischers ten minste tien dagen vóór de vergadering op bij brieven, waarin het ingediende voorstel wordt vermeld en hun tevens de bepaling van artikel 109 wordt herinnerd. Bovendien plaatst hij gelijke oproeping in het nieuwsblad bedoeld in artikel 11.

Artikel 166, lid 2, 5, 7, 8, 9, 10 en 11, is van toepassing.

Artikel 168.

De rechter-commissaris is bevoegd om op verzoek van een schuldeischer of van den curator te gelasten, dat de voortzetting

van het bedrijf worde gestaakt. Op dit verzoek worden gehoord de commissie uit de schuldeischers, indien deze er is, alsmede de curator, indien deze het verzoek niet gedaan heeft.

Bovendien mag de rechter-commissaris iederen schuldeischer en den schuldenaar hooren.

Artikel 169.

Indien een voorstel tot voortzetting van het bedrijf niet of niet tijdig wordt gedaan of indien het wordt verworpen, of de voortzetting wordt gestaakt, gaat de curator onmiddellijk over tot vereffening en tegeldemaking van alle baten des boedels, zonder dat daartoe de toestemming of medewerking van den gefailleerde noodig is.

Niettemin kan den gefailleerde eenig door den rechter-commissaris aangewezen huisraad worden gelaten.

Ook in geval van voortzetting van het bedrijf kunnen baten van den boedel, welke voor de voortzetting niet noodig zijn, worden te gelde gemaakt.

De goederen worden in het openbaar of met toestemming van den rechter-commissaris ondershands verkocht.

Over alle niet spoedig of in het geheel niet voor vereffening vatbare baten beschikt de curator op de door den rechter-commissaris goedgekeurde wijze.

Voor zooveel dit in het belang is van den boedel, brengt de curator de goederen, waarop schuldeischers recht van terughouding uitoefenen door voldoening van de vorderingen, waaraan dit recht is verbonden, in den boedel terug.

De curator kan ten behoeve van de vereffening van de diensten des gefailleerden gebruik maken, tegen eene door den rechter-commissaris vastgestelde vergoeding.

Artikel 170.

Nadat de boedel insolvent is geworden, is de rechter-commissaris bevoegd, om op door hem bepaalde dag, uur en plaats, eene vergadering van schuldeischers te beleggen, ten einde hen zoo noodig te raadplegen over de wijze van vereffening van den boedel, en zoo noodig de verificatie te doen plaats hebben van de schuldvorderingen, welke na afloop van den in artikel 103, eerste lid, onder 1°., bepaalden termijn nog zijn ingediend en niet reeds ingevolge artikel 123 geverifieerd zijn. De curator handelt ten opzichte van deze vorderingen overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 106—109. Hij roept de schuldeischers ten minste tien dagen vóór de vergadering, bij brieven op, waarin

het onderwerp van de vergadering wordt vermeld en hun tevens de bepaling van artikel 109 wordt herinnerd. Bovendien plaatst hij gelijke oproeping in het nieuwsblad, bedoeld in artikel 11.

Artikel 171.

Zoo dikwijls er, naar het oordeel van den rechter-commissaris, voldoende gereede penningen aanwezig zijn, beveelt deze eene uitdeeling aan de geverifieerde schuldeischers.

Artikel 172.

De curator maakt telkens de uitdeelingslijst op en onderwerpt die aan de goedkeuring van den rechter-commissaris. De lijst houdt in een staat van ontvangsten en uitgaven (daaronder begrepen het salaris van den curator), de namen der schuldeischers, het geverifieerde bedrag van ieders vordering benevens de daarop te ontvangen uitkeering.

Voor de concurrente schuldeischers worden de door den rechter-commissaris bepaalde percenten uitgetrokken; voor de bevoorrechte schuldeischers, daaronder begrepen zij, wier voorrecht betwist wordt, en de pand- en hypotheekhoudende schuldeischers, voor zooverre zij niet reeds overeenkomstig de bepaling van artikel 53 voldaan zijn, het bedrag waarvoor zij batig gerangschikt kunnen worden op de opbrengst van de goederen, waarop zij bevoorrecht of welke aan hen verbonden waren. Zoo dit minder is dan het geheele bedrag van hunne vorderingen, worden voor het ontbrekende — zoo de met het voorrecht belaste of aan hen verbonden goederen nog niet verkocht zijn voor hunne geheele vordering — gelijke percenten als voor de concurrente schuldeischers uitgetrokken.

Artikel 173.

Voor de voorwaardelijk toegelaten schuldvorderingen worden op de uitdeelingslijst de percenten over het volle bedrag uitgetrokken.

Artikel 174.

De algemeene faillissementskosten worden omgeslagen over ieder deel van den boedel, met uitzondering van hetgeen overeenkomstig de bepaling van artikel 53 door den pand- of hypotheekhoudenden schuldeischer zelf is verkocht.

Artikel 175.

De door den rechter-commissaris goedgekeurde uitdeelingslijst

ligt gedurende tien dagen ter griffie van het in artikel 92 aangewezen kantongerecht kosteloos ter inzage van de schuldeischers.

Van de nederlegging wordt door de zorg van den curator aankondiging gedaan in het nieuwsblad, bedoeld in artikel 11, terwijl daarvan bovendien aan ieder der erkende en voorwaardelijk toegelaten schuldeischers schriftelijk kennis wordt gegeven, met vermelding van het voor hen uitgetrokken bedrag.

Artikel 176.

Gedurende den in het vorige artikel genoemden termijn kan ieder schuldeischer in verzet komen tegen de uitdeelingslijst, door inlevering van een met redenen omkleed bezwaarschrift ter griffie van het betrokken kantongerecht; de griffier geeft hem een bewijs van ontvangst af.

Het bezwaarschrift wordt als bijlage bij de lijst gevoegd.

Artikel 177.

Zoo er verzet gedaan is, zendt de rechter-commissaris onmiddellijk na afloop van den termijn van inzage het bezwaarschrift en de overige stukken, vergezeld van zijn schriftelijk rapport, aan het Hof van Justitie.

De griffier van het Hof van Justitie doet aan de opposanten en aan den curator, die op het eiland Curaçao woonplaats hebben of gekozen hebben, schriftelijk mededeeling van den dag van behandeling.

Op den bepaalden dag leest de griffier ter openbare terechtzitting het schriftelijk rapport van den rechter-commissaris voor en is de curator en ieder der schuldeischers in persoon of bij gemachtigde bevoegd om de gronden uiteen te zetten ter verdediging of bestrijding van de uitdeelingslijst.

Op denzelfden dag, of anders zoo spoedig mogelijk, geeft het Hof van Justitie zijne met redenen omkleede beschikking.

Artikel 178.

Ook een niet-geverifieerde schuldeischer, zoomede een schuldeischer, wiens vordering voor een te laag bedrag is geverifieerd, doch overeenkomstig zijne opgave, mag verzet doen, mits hij uiterlijk twee dagen vóór dien waarop het verzet ter openbare terechtzitting zal behandeld worden, de vordering of het nietgeverifieerde deel der vordering bij den curator indiene, een afschrift daarvan ter griffie van het Hof van Justitie bij het

bezwaarschrift voege, en in dit bezwaarschrift tevens verzoek doe om geverifieerd te worden.

De verificatie geschiedt alsdan op de wijze bij artikel 114 en volgende voorgeschreven, ter openbare terechtzitting, bestemd voor de behandeling van het verzet en vóórdat daarmede een aanvang wordt gemaakt.

Indien dit verzet alleen ten doel heeft als schuldeischer geverifieerd te worden, en er niet tevens door anderen verzet is gedaan, komen de kosten van het verzet ten laste van den nalatigen schuldeischer.

Artikel 179.

Door verloop van den termijn van artikel 175, of, zoo er verzet is gedaan, door het op het verzet gewezen vonnis, wordt de uitdeelingslijst verbindend.

Artikel 180.

De rechter-commissaris beveelt de doorhaling van de hypothekaire inschrijvingen, waarmede een tot den boedel behoorend goed is bezwaard, zoodra de uitdeelingslijst, waarbij de opbrengst van het goed is verantwoord, verbindend is geworden.

Op verkoop, door den curator, van tot den boedel behoorende schepen, is artikel 455 van het Curaçaosche Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering toepasselijk.

Artikel 181.

De uitdeeling, uitgetrokken voor een voorwaardelijk toegelaten schuldeischer, wordt niet uitgekeerd, zoolang niet omtrent zijne vordering is beslist. Blijkt het ten slotte, dat hij niets of minder te vorderen heeft, dan komen de voor hem bestemde gelden geheel of ten deele ten bate van de andere schuldeischers.

Uitdeelingen bestemd voor vorderingen, welker voorrang betwist wordt, worden, voor zooverre zij meer bedragen dan de percenten over de concurrente vorderingen uit te keeren, gereserveerd tot na de uitspraak over den voorrang.

Artikel 182.

Indien eenig goed, waarop een bepaald voorrecht, een hypotheek of een pandrecht rust, verkocht wordt, nadat aan den bevoorrechten hypotheek- of pandhoudenden schuldeischer, ingevolge artikel 171 in verband met het slot van artikel 172, reeds eene uitkeering is gedaan, wordt dezen bij eene volgende

uitdeeling het bedrag, waarvoor hij op de opbrengst van het goed batig gerangschikt is kunnen worden, niet anders uitgekeerd, dan onder aftrek van de percenten, welke hij reeds te voren over dit bedrag ontving.

Artikel 183.

Aan schuldeischers die, ten gevolge van hun verzuim om op te komen, eerst geverifieerd worden nadat er reeds uitdeelingen hebben plaats gehad, wordt uit de nog voorhanden baten een bedrag, evenredig aan het door de overige erkende schuldeischers reeds genotene, vooruitbetaald.

Indien zij voorrang hebben, verliezen zij dien, voor zooverre de opbrengst van de zaak, waarop die voorrang kleefde, bij eene vroegere uitdeelingslijst aan andere schuldeischers bij voorrang is toegekend.

Artikel 184.

Na afloop van den termijn van inzage, bedoeld bij artikel 175, of na uitspraak van het vonnis op het verzet, is de curator verplicht de vastgestelde uitkeering onverwijld te doen. De uitkeeringen, waarover niet binnen ééne maand daarna is beschikt of welke ingevolge artikel 181 gereserveerd zijn, stort hij in de kas der gerechtelijke consignatiën.

Artikel 185.

Zoodra aan de geverifieerde schuldeischers het volle bedrag van hunne vorderingen is uitgekeerd, of zoodra de slotuitdeelingslijst verbindend is geworden, neemt het faillissement een einde, behoudens de bepaling van artikel 186. De curator doet daarvan aankondiging op de wijze bij artikel 11 bepaald.

Na verloop van eene maand doet de curator rekening en verantwoording van zijn beheer aan den rechter-commissaris.

De door den curator in den boedel gevonden boeken en papieren geeft hij tegen behoorlijk bewijs aan den schuldenaar af.

Artikel 186.

Indien na de slotuitdeeling ingevolge artikel 181 gereserveerde uitdeelingen aan den boedel terugvallen of mocht blijken, dat er nog baten van den boedel aanwezig zijn, welke ten tijde van de vereffening niet bekend waren, gaat de curator, op bevel van den kantonrechter, tot vereffening en verdeeling daarvan over op den grondslag van de vroegere uitdeelingslijsten.

ACHTSTE AFDEELING.

VAN DEN RECHTSTOESTAND VAN DEN SCHULDENAAR NA AFLOOP VAN DE VEREFFENING.

Artikel 187.

Door het verbindend worden van de slotuitdeelingslijst herkrijgen de schuldeischers voor hunne vorderingen, in zooverre deze onvoldaan zijn gebleven, hunne rechten van executie op de goederen van den schuldenaar.

Artikel 188.

De in het vierde lid van artikel 116 bedoelde erkenning van eene vordering heeft kracht van gewijsde zaak tegen den schuldenaar; het proces-verbaal van de verificatie-vergadering levert voor de daarin als erkend vermelde vorderingen den voor tenuitvoerlegging vatbaren titel op tegen den schuldenaar.

Artikel 189.

De bepaling van het vorige artikel geldt niet voor zoover de vordering door den gefailleerde overeenkomstig artikel 122 betwist is.

NEGENDE AFDEELING.

VAN HET FAILLISSEMENT VAN EENE NALATENSCHAP.

Artikel 190.

De boedel van een overledene wordt in staat van faillissement verklaard, indien één of meer der schuldeischers daartoe verzoek doen en summier aantoonen, dat de overledene in den toestand verkeerde, dat hij had opgehouden te betalen of dat de nalatenschap ten tijde van het overlijden niet toereikend was ter betaling van de schulden van den overledene.

Artikel 191.

Het verzoek wordt gericht tot den kantonrechter, die tijdens het overlijden van den schuldenaar bevoegd was de faillietverklaring uit te spreken.

De erfgenamen worden op het verzoek gehoord of daartoe opgeroepen bij een aan het sterfhuis beteekend exploot, zonder dat het noodig is hen bij name aan te duiden, alsmede, voor zooverre zij bekend zijn, bij brieven van den griffier.

Artikel 192.

De faillietverklaring heeft van rechtswege ten gevolge de afscheiding van den boedel van den overledene van dien van zijne erfgenamen, in dier voege als bij artikel 1133 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao is omschreven.

Artikel 193.

De faillietverklaring kan aangevraagd worden zoolang niet drie maanden na de aanvaarding van de nalatenschap en tevens zes maanden na het overlijden van den schuldenaar zijn verstreken.

Artikel 194.

De zesde afdeeling van dezen titel is op het faillissement van eene nalatenschap niet toepasselijk; evenmin de achtste afdeeling, tenzij de erfenis zuiver is aanvaard.

TIENDE AFDEELING.

Bepalingen van internationaal recht.

Artikel 195.

Schuldeischers, die na de faillietverklaring hunne vordering geheel of gedeeltelijk afzonderlijk verhaald hebben op buiten Curaçao zich bevindende, aan hen niet bij voorrang verbonden, goederen van den in Curaçao gefailleerden schuldenaar, zijn verplicht het aldus verhaalde aan den boedel te vergoeden.

Artikel 196.

De schuldeischer, die zijne vordering tegen den gefailleerde, geheel of gedeeltelijk, aan een derde overdraagt, ten einde dezen in de gelegenheid te stellen die vordering, geheel of gedeeltelijk, afzonderlijk of bij voorrang te verhalen op buiten Curaçao zich bevindende goederen van den gefailleerde, is verplicht het aldus verhaalde aan den boedel te vergoeden.

De overdracht wordt, behoudens tegenbewijs, vermoed met dit doel te zijn geschied, als hij is gedaan met de wetenschap, dat de faillietverklaring reeds was aangevraagd of aangevraagd zou worden.

Artikel 197.

Gelijke verplichting tot vergoeding jegens den boedel rust op hem, die zijne vordering of zijne schuld, geheel of gedeeltelijk,

aan een derde overdraagt, welke daardoor in staat wordt gesteld zich buiten Curaçao op eene door dit besluit niet toegelaten schuldvergelijking te beroepen.

Het tweede lid van het vorige artikel is hier toepasselijk.

ELFDE AFDEELING.

VAN REHABILITATIE.

Artikel 198.

Nadat het faillissement overeenkomstig de artikelen 153 of 185 geëindigd is, is de schuldenaar of zijn zijne erfgenamen, ook in geval van artikel 190, bevoegd een verzoek van rehabilitatie in te leveren bij den kantonrechter, die het faillissement heeft berecht.

Artikel 199.

De schuldenaar of zijne erfgenamen zijn tot dit verzoek niet ontvankelijk, tenzij bij het verzoekschrift zij overgelegd het bewijs, waaruit blijkt, dat alle erkende schuldeischers, ten genoegen van elk hunner, zijn voldaan.

Artikel 200.

Van het verzoek wordt aankondiging gedaan in het blad, waarin van overheidswege de officieele berichten worden geplaatst.

Artikel 201.

Ieder erkend schuldeischer is bevoegd om binnen den tijd van drie maanden na voorschreven aankondiging verzet tegen het verzoek te doen, door inlevering van een met redenen omkleed bezwaarschrift ter griffie; de griffier geeft hem een bewijs van ontvangst af.

Dit verzet mag alleen daarop gegrond zijn, dat de verzoeker niet behoorlijk aan het voorschrift van artikel 199 heeft voldaan.

Artikel 202.

Na verloop van de voormelde drie maanden, zal de kantonrechter, om het even of er al dan niet verzet is gedaan, het verzoek toestaan of weigeren.

Tegen de beslissing van den kantonrechter is eenige voorziening niet toegelaten.

Artikel 203.

Het vonnis, waarbij de rehabilitatie wordt toegestaan, wordt ter openbare terechtzitting uitgesproken, terwijl mede daarvan aanteekening geschiedt in het in artikel 16 bedoelde register.

TITEL II.

Van surséance van betaling.

Artikel 204.

De schuldenaar, die voorziet, dat hij met betalen van zijne opeischbare schulden niet zal kunnen voortgaan, mag surséance van betaling aanvragen.

Artikel 205.

Hij zal zich daartoe, onder overlegging van een door behoorlijke bescheiden gestaafden staat, als bedoeld in artikel 91, bij verzoekschrift wenden tot den kantonrechter, aangewezen in artikel 2 of artikel 3.

Artikel 206.

Het verzoekschrift met bijbehoorende stukken wordt ter griffie van het kantongerecht neergelegd ter kostelooze inzage van een ieder.

De griffier doet van de indiening van het verzoek en van den overeenkomstig het eerste lid van het volgende artikel bepaalden dag, onmiddellijk aankondiging in het blad, waarin van overheidswege de officieele berichten worden geplaatst.

Artikel 207.

De kantonrechter gaat dadelijk over tot benoeming van één of meer bewindvoerders, ten einde voorloopig met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren. Hij kan tegelijkertijd of ook later zoodanige bepalingen maken, als hij ter beveiliging van de belangen der schuldeischers noodig oordeelt. Bovendien beveelt hij, dat de schuldeischers, benevens de schuldenaar, tegen een door hem op korten termijn bepaalden dag, door den griffier, bij brieven, worden opgeroepen, ten einde op het verzoekschrift te worden gehoord. Behalve den dag worden uur en plaats van de bijeenkomst daarbij vermeld.

Ieder schuldeischer is bevoegd om, zelfs zonder opgeroepen te zijn, op te komen.

Artikel 208.

Ten bepaalde dage hoort de kantonrechter den schuldenaar, de bewindvoerders en de in persoon of bij schriftelijk gemachtigde opgekomen schuldeischers. Hij kan den schuldenaar surséance verleenen, tenzij meer dan één derde van de verschenen schuldeischers of houders van meer dan één vierde van het bedrag van de ter vergadering vertegenwoordigde niet in artikel 219, eerste lid, onder 1°.—6°., genoemde schuldvorderingen, zich daartegen verklaren.

Over de toelating tot de stemming beslist bij verschil, de kantonrechter. Tegen deze beslissing wordt eenige voorziening niet toegelaten.

Surséance wordt niet verleend, indien blijkt, dat de schuldenaar te kwader trouw is of dat het vooruitzicht niet bestaat, dat hij na verloop van tijd zijne schuldeischers zal kunnen bevredigen.

De kantonrechter, het verzoek afwijzende, kan bij dezelfde beschikking den schuldenaar in staat van faillissement verklaren. Tenzij dit geschiedt, blijven de bewindvoerders werkzaam tot de beschikking van den kantonrechter in kracht van gewijsde is gegaan.

Indien een aanvrage tot failliet verklaring en een verzoek tot surséance gelijktijdig aanhangig zijn, komt eerst het laatste in behandeling.

De beschikking op het verzoek wordt uitgesproken ter openbare terechtzitting.

Artikel 209.

Gedurende acht dagen na den dag van de uitspraak heeft, in geval van afwijzing van het verzoek, de schuldenaar, of in geval de surséance verleend is, iedere schuldeischer, die zich niet vóór het verleenen daarvan heeft verklaard, recht van hooger beroep.

Het hooger beroep wordt ingesteld door indiening van eene memorie ter griffie van het betrokken kantongerecht. De griffier geeft hiervan aan ieder der opgekomen schuldeischers, als in artikel 208, eerste lid, bedoeld, zoomede, indien het hooger beroep door een schuldeischer ingesteld is, ook aan den schuldenaar schriftelijk kennis en verzendt de stukken zoo spoedig mogelijk aan het Hof van Justitie.

Bij de behandeling van het hooger beroep wordt het verzoek niet opnieuw in stemming gebracht, maar ieder schuldeischer is

bevoegd in persoon of bij schriftelijk gemachtigde aan de bestrijding of aan de verdediging van de uitspraak, waartegen het hooger beroep gericht is, deel te nemen.

De behandeling heeft plaats in raadkamer; de griffier van het Hof geeft ten minste vijf dagen van te voren aan ieder der opgekomen schuldeischers als in artikel 208, eerste lid, bedoeld, zoomede aan den schuldenaar, voor zooverre zij op het eiland Curaçao woonplaats hebben of gekozen hebben, schriftelijk kennis van den dag en het uur van de behandeling; de uitspraak geschiedt ter openbare terechtzitting.

Artikel 210.

De uitspraak, waarbij de surséance wordt toegestaan, is bij voorraad uitvoerbaar, niettegenstaande eenige daartegen gerichte voorziening.

De artikelen 10 en 12 zijn ook hier van toepassing, indien eene krachtens artikel 208 uitgesproken faillietverklaring wordt vernietigd.

Op handelingen, verricht in strijd met het voorschrift van artikel 216, eerste lid, blijft, indien bij vernietiging van de verleende surséance de schuldenaar in staat van faillissement wordt verklaard, de bepaling van het tweede lid van dat artikel van toepassing. De bevoegdheid, aldaar den bewindvoerders gegeven, gaat over op den curator in het faillissement.

Artikel 211.

De beschikking, waarbij de surséance wordt toegestaan, houdt in de benoeming van één of meer bewindvoerders, ten einde met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren, alsmede de bepalingen, welke de kantonrechter ter beveiliging van de belangen van de schuldeischers bovendien noodig oordeelt.

Zij wordt aangekondigd op de wijze, in artikel 206, tweede lid, voorgeschreven.

Artikel 212.

Surséance van betaling wordt verleend voor ten hoogste anderhalf jaar, ingaande met den dag van de benoeming van bewindvoerders overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van artikel 207.

Vóór het einde van de surséance mag hare verlenging voor ten hoogste anderhalf jaar worden gevraagd. Het verzoek wordt behandeld op dezelfde wijze als een verzoek tot verleening van

surséance. Zoolang bij afloop van de surséance op een verzoek tot verlenging nog niet is beschikt, blijven de bewindvoerders werkzaam.

Artikel 213.

Te allen tijde is de kantonrechter bevoegd op verzoek van de bewindvoerders of van den schuldenaar of van één of meer schuldeischers of ambtshalve één of meer deskundigen te benoemen ten einde binnen een door hem bepaalden termijn, welke hij zoo noodig mag verlengen, een onderzoek naar den staat van den boedel in te stellen en een beredeneerd verslag van hunne bevinding uit te brengen.

Artikel 214.

Het verslag van de deskundigen bevat een met redenen omkleed oordeel over de betrouwbaarheid van de door den schuldenaar overgelegde staat en bescheiden, en over de vraag of er vooruitzicht bestaat, dat de schuldenaar na verloop van tijd zijne schuldeischers zal kunnen bevredigen. Zij wijzen zoo mogelijk de maatregelen aan, welke tot die bevrediging kunnen leiden.

De deskundigen leggen hun verslag neder ter griffie van het kantongerecht, ter kostelooze inzage van een ieder.

Artikel 215.

De kantonrechter, die de bewindvoerders en deskundigen heeft benoemd, is bevoegd hen te allen tijde op hun verzoek of na hen gehoord of behoorlijk opgeroepen te hebben, op verzoek van één of meer der schuldeischers, van den schuldenaar, of wel ambtshalve, te ontslaan en door anderen te vervangen.

De bewindvoerders brengen, telkens na verloop van drie maanden, een verslag uit over den toestand van den boedel. Met dit verslag wordt gehandeld, gelijk in het tweede en derde lid van artikel 214 is voorgeschreven.

Artikel 216.

Zoolang er bewindvoerders zijn, is de schuldenaar onbevoegd, om, zonder hunne medewerking, machtiging of bijstand, eenige daad van beheer of beschikking over zijn vermogen te verrichten.

Indien de schuldenaar in strijd met deze bepaling gehandeld heeft, is zoodanige handeling voor den boedel niet verbindend, tenzij voor zooverre deze gebaat is, en zijn de bewindvoerders

bevoegd alles te doen, wat vereischt wordt, om den boedel te dier zake schadeloos te houden.

Artikel 217.

Zoolang er bewindvoerders zijn, kan de schuldenaar niet tot betaling van zijne schulden worden genoodzaakt en blijven alle aangevangen executiën geschorst.

Zoodra het vonnis, houdende verleening van de surséance, in kracht van gewijsde is gegaan, vervallen gelegde beslagen en wordt de schuldenaar, die zich in gijzeling bevindt, daaruit ontslagen.

Artikel 218.

De surséance stuit den loop niet van reeds aanhangige rechtsvorderingen, noch belet het aanleggen van nieuwe.

Indien niettemin de rechtsgedingen blootelijk betreffen de vordering van betaling van eene door den schuldenaar erkende schuld en indien het voor den aanlegger niet van belang is om vonnis te verkrijgen, ten einde rechten tegen derden te doen gelden, mag de rechter, na van de erkenning van de schuld akte te hebben verleend, het uitspreken van het vonnis opschorten tot na het einde van de surséance.

De schuldenaar kan, voor zooveel betreft rechtsvorderingen, welke rechten of verplichtingen tot zijn vermogen behoorende ten onderwerp hebben, noch eischende, noch verwerende in rechte optreden zonder medewerking van de bewindvoerders.

Artikel 219.

De surséance werkt niet ten aanzien:

1°. van de vordering van belastingen en van bijdragen op welker invordering de verordening van 16 Juli 1908 (*Publicatieblad* n°. 53) betreffende de rechtspleging en invordering in zake van belastingen, van toepassing is, met de vervolgingskosten;

2°. van schuldvorderingen, gedekt door hypotheek of pand, of bevoorrecht op bepaalde goederen;

3°. van schuldvorderingen wegens kosten van onderhoud en opvoeding van minderjarigen, genoemd in artikel 1175, onder 7°., van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao, alsmede van andere schuldvorderingen wegens wettelijk verschuldigde kosten van onderhoud of van onderhoud en opvoeding tot het door den kantonrechter bepaalde bedrag;

4°. van huren en pachten;

5°. van het loon van arbeiders, dienstboden, werklieden en andere bedienden;

6°. van schuldvorderingen wegens noodwendigheden tot gewoon onderhoud van den schuldenaar en zijn huisgezin geleverd gedurende de laatste zes maanden vóór de surséance;

7°. van premiën, verschuldigd ingevolge eenige wettelijk voorgeschreven verzekering.

Voor zooverre bij executie blijkt, dat de vorderingen onder 2°. vermeld, op de verbonden zaak niet verhaald kunnen worden, werkt de surséance wel ten aanzien van deze vorderingen.

Artikel 220.

De betaling van alle andere schulden, bestaande op het oogenblik waarop de surséance ingaat, kan, zoolang deze duurt, niet anders plaats hebben, dan aan alle schuldeischers gezamenlijk, in evenredigheid van hunne vorderingen.

Vorderingen op den schuldenaar en schulden aan den schuldenaar, van een derde overgenomen na den dag, waarop de indiening van het verzoek tot verleening van de surséance van betaling is bekend gemaakt, mogen niet in vergelijking worden gebracht.

Artikel 51 vindt overeenkomstige toepassing.

Artikel 221.

De surséance werkt niet ten voordeele van de medeschuldenaren en borgen.

Artikel 222.

De kantonrechter, die de surséance heeft verleend, kan die op verzoek van de bewindvoerders, van één of meer der schuldeischers, of ook ambtshalve intrekken:

1°. indien de schuldenaar zich, gedurende den loop van de surséance, aan kwade trouw in het beheer van den boedel schuldig maakt;

2°. indien hij zijne schuldeischers tracht te benadeelen;

3°. indien hij handelt in strijd met artikel 216, eerste lid;

4°. indien hij nalaat te doen, wat in de bepalingen, door den kantonrechter bij het verleenen van de surséance gesteld, aan hem is opgelegd of wat naar het oordeel der bewindvoerders door hem in het belang van den boedel moet worden gedaan;

5°. indien, hangende de surséance, de staat van den boedel

zoodanig is veranderd, dat handhaving van de surséance in het belang van de schuldeischers niet langer wenschelijk is.

In het laatste geval kan de intrekking ook op verzoek van den schuldenaar worden uitgesproken.

In de gevallen vermeld onder 1°., 4°. en 5°. zijn de bewindvoerders verplicht, de intrekking te vragen.

De bewindvoerders en de schuldenaar worden, indien zij niet zelve het verzoek hebben gedaan, gehoord of daartoe behoorlijk opgeroepen.

Indien op grond van de bepalingen van dit artikel de surséance wordt ingetrokken, kan tevens de faillietverklaring van den schuldenaar worden uitgesproken.

Gedurende de surséance kan de faillietverklaring niet rauwelijks worden gevorderd.

De beschikking, houdende intrekking van de surséance, wordt aangekondigd, gelijk is voorgeschreven in artikel 206, tweede lid.

Artikel 223.

De schuldenaar is steeds bevoegd van den kantonrechter, die de surséance heeft verleend, de intrekking daarvan te verzoeken. op grond dat de toestand van den boedel hem weder in staat stelt zijne betalingen te hervatten. Op dit verzoek worden de bewindvoerders en de schuldeischers gehoord of daartoe behoorlijk opgeroepen.

Deze oproeping, gelijk mede die bedoeld in het vierde lid van het vorige artikel, geschiedt bij brieven door den griffier tegen een door den kantonrechter bepaalden dag.

Artikel 224.

Indien de faillietverklaring wordt uitgesproken overeenkomstig eene der bepalingen van dezen titel of wel binnen ééne maand na de afwijzing van het verzoek tot surséance of na de intrekking of den afloop van de surséance of van de verlengde surséance, wordt het tijdstip, waarop de termijnen in de artikelen 39 en 41 vermeld, aanvangen, berekend van den dag af, waarop de indiening van het verzoek tot verlenging van surséance is bekend gemaakt.

De curator oefent dan de bevoegdheid uit, in het tweede lid van artikel 216 aan de bewindvoerders toegekend.

Is opnieuw surséance verzocht binnen eene maand na afloop van een vroeger verleende, dan wordt het tijdstip, in het eerste

lid bedoeld, berekend van den dag af, waarop de indiening van het verzoek tot verleening van de eerst aangevraagde surséance is bekend gemaakt.

Artikel 225.

Het loon van de deskundigen, benoemd ingevolge de bepaling van artikel 213, en van de bewindvoerders wordt bepaald door den kantonrechter; het wordt bij voorrang voldaan.

Dit laatste is ook van toepassing op hunne verschotten en op die, door den griffier ten gevolge van de bepalingen van dezen titel gedaan.

INHOUD.

TITEL I. Van faillissement.

Behoort bij Koninklijk besluit van den 9den Juli 1931, n°. 96.

Mij bekend,

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.